

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๒/๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ระหว่าง { อัยการสูงสุด โจทก์
นายวัฒนา อัศวเหม จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องความว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตามลำดับ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ พระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ รวมถึงการเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อพิจารณา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการของกรมหรือกระทรวงอื่นใดทั้งที่อยู่ในและนอกกำกับดูแลของจำเลยได้ เมื่อวันที่

๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการได้ประกาศกำหนดให้ที่ดินชายฝั่งทะเลตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนยวณับตั้งแต่คันมูลดินที่คลองบางปิ้ง ตำบลเมือง อำเภอมืองสมุทรปราการ ไปตามคันมูลดินกั้นน้ำเค็มซึ่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานขุดไว้จนจดคลองสี่ลิ่ง ตำบลบางเหี้ย สุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ ติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนกว้างมีอาณาเขตตั้งแต่คันมูลดินลงไปจดทะเล คือภายในบริเวณตั้งแต่ปากอ่าวทิศตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดไปตามชายทะเลจนถึงคลองสี่ลิ่งสุดเขตจังหวัดสมุทรปราการเชื่อมต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ดินภายในบริเวณที่กล่าวนี้หวงห้ามไว้สำหรับใช้เพาะมูลฝอยห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดจับจองหรือถือกรรมสิทธิ์ด้วยประการใด ๆ โดยผลการอันเป็นการขัดขวางต่อความประสงค์ของราชการเป็นอันขาด เว้นแต่ผู้มีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้วก่อนวันประกาศส่วนเขตหวงห้ามนี้ ที่ดินในบริเวณตามประกาศดังกล่าวจึงเป็นที่สงวนหวงห้ามโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้ใดไม่สามารถครอบครองได้ ทั้งได้ประกาศดังกล่าวให้ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ทราบและจำเลยได้ทราบแล้ว เมื่อระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกันมาตลอด จำเลยขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจในตำแหน่งดังกล่าวโดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจูงใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยจำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากรายกรผู้มีชื่อจำนวนหลายราย ที่ครอบครองที่ดินในท้องที่ตำบลบางเหี้ย (คลองด่าน) อำเภอบางเหี้ย (บางบ่อ) จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนหลายแปลงเนื้อที่รวมประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐที่มีประกาศหวงห้ามให้เป็นที่เพาะมูลฝอยดังกล่าวและเป็นที่สาธารณะ ที่ดินบางแปลงที่มีเขตที่ดินจดลากล่องสาธารณะ และถนนสาธารณะ ในนามบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่มีบริษัท นอร์ทเทอร์น รีซอส จำกัด ที่จำเลยถือหุ้นอยู่ด้วย ทั้งที่ราษฎรไม่เต็มใจขายที่ดินให้ เพื่อให้ได้ที่ดินตามที่ต้องการ หากผู้ใดไม่ยินยอมตกลงขายที่ดินให้ก็ใช้วิธีการรวบรวมที่ดินโดยรอบเพื่อให้ที่ดินของผู้ไม่ยอมขายเป็นที่ไม่มีทางออก (ที่ตาบอด) บางรายที่ไม่ยอมขายก็ใช้วิธีออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทับ จนราษฎรจำต้องขายที่ดินแก่จำเลยกับพวกและบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ดังกล่าว แล้วจำเลยกับพวกดำเนินการออกโฉนดที่ดินที่ซื้อจากรายกรดังกล่าวทั้งหมดเป็นโฉนดที่ดิน ๕ แปลง โดยฝ่าฝืนระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และตามวันเวลาดังกล่าวข้างต้นจนถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ เวลากลางวัน

ต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลยใช้อำนาจในตำแหน่งดังกล่าวโดยมิชอบ ข่มขืนใจ จูงใจและเป็นผู้ใช้ด้วยการก่อ บังคับ ชูเชื้อ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริม หรือกระทำโดยวิธีอื่นใดให้นายสมมาตร คลมินทร์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวณัฐ โฉมจังหวัด ตำแหน่งช่างรังวัด ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุกวรรณรัตน์ ตำแหน่งช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด นายพรชัย ดิสกุล ตำแหน่งช่างรังวัด ๔ นายคมชิต วิชญูเดชา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียน นายวิชัย ฉ่างทองคำ ตำแหน่ง นักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานหนังสือสำคัญ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และนายณรงค์ ยอดศิริจินดา ตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด โดยปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กล่าวคือ การดำเนินการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจำเลยได้ดำเนินการให้มีการซื้อที่ดินสำรวจและ ประมวลผลซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรังวัดที่ดินเพื่อใช้ในการรังวัดที่ดินให้รวดเร็ว และบังคับ ชูเชื้อ จูงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวออกโฉนดที่ดินให้แก่จำเลยและพวกโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย จนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวดำเนินการออกโฉนดให้แก่จำเลยกับพวกจนแล้วเสร็จรวม ๕ แปลง ดังนี้ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๓๘๐ ไร่ ๓ ตารางวา วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ ออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๘๑๓ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๔๘๘ ไร่ ๓ งาน ๑๓ ตารางวา วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา และวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่จำนวน ๓๓๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ทำให้จำเลยกับพวกและบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้รับประโยชน์จากการออกโฉนดที่ดิน ดังกล่าวโดยมิชอบ จำเลยได้มอบพระเครื่องฝังสุพรรณเฉลิมทองคำแก่นายสมมาตร คลมินทร์ นายพรชัย ดิสกุล และนายคมชิต วิชญูเดชา คนละ ๑ องค์เป็นการตอบแทน ทั้งนี้โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าว เป็นการออกโดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย กล่าวคือนอกจากจะออกโฉนดทับที่สงวนหวงห้าม

ที่ทยอยมุลฝอยแล้ว โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ออกทับคลองสาธารณะคือคลองไม้จ้างและคลองตรง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกทับคลองสาธารณะคือคลองตาแซหรือคลองตาแซ คลองห้าง และคลองนางหงษ์ (สายเดิม) ออกทับถนนสาธารณะ และออกโดยอาศัยหลักฐานครอบครองการรับรองการทำประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออกโฉนด โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกทับคลองสาธารณะคือคลองทะเล ออกทับถนนสาธารณะ และออกโดยนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองการทำประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกทับถนนสาธารณะออกโดยการนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองการทำประโยชน์ที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออกนำหลักฐานที่ดินเดิมที่ออกเอกสารสิทธิไปแล้วมาออกซ้ำอีก และออกโดยเอาที่ดินที่ไม่มีหลักฐานรวมเข้าไปด้วย และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกทับถนนสาธารณะ เหตุเกิดที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ และแขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างสอบสวนนายพรชัย คิสกุล นำพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำ ๑ องค์ ซึ่งได้มาจากการที่จำเลยมอบให้เพื่อตอบแทนในการที่ตนได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบดังกล่าว มอบให้แก่พนักงานสอบสวนเป็นของกลาง พนักงานสอบสวนได้ส่งมอบแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้ประกอบคดีแล้ว จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขคำที่ อ. ๔๕๐๒/๒๕๔๕ ของศาลอาญา ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓, ๘๔, ๑๔๘, ๑๕๗ ธิบพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำของกลาง และนับโทษของจำเลยต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขคำที่ อ. ๔๕๐๒/๒๕๔๕ ของศาลอาญา

จำเลยให้การปฏิเสธ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำเลยได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลชี้ขาดปัญหาข้อกฎหมาย ๔ ประการ กล่าวคือ

๑. ฟ้องของโจทก์บรรยายไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔

๒. ฟ้องของโจทก์เคลือบคลุมเพราะช่วงเวลาที่โจทก์ฟ้องยาวนานถึง ๔ ปีเศษ จำเลยไม่อาจเข้าใจได้ว่าโจทก์ฟ้องกล่าวหาจำเลยใช้อำนาจหน้าที่ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งฟ้องของโจทก์ไม่ได้ระบุอำนาจหน้าที่โดยตรงของจำเลยด้วย

๓. ฟ้องของโจทก์ขาดอายุความ

๔. จะต้องนำกฎหมายใดมาบังคับแก่จำเลย และศาลไต่จะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาจำเลย สำหรับปัญหาที่ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้หรือไม่นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยปัญหานี้ไปแล้วว่า คดีดังกล่าวนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อเท็จจริงตามสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานเพิ่มเติมของศาล ทำให้การจำเลยและคำแถลงการณ์ปิดคดี เป็นหนังสือของจำเลยสรุปความว่า เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ อำนวยเอก พระยาภักตยานวฒนวิศิษฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีประกาศหวงห้ามที่ดินบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ บริเวณตั้งแต่ปากอ่าวทิศตะวันออกแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดไปตามชายทะเลถึงคลองสี่ลี้สูงสุดเขต จังหวัดสมุทรปราการ เชื่อมติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไว้สำหรับราชการ เทชยะมูลฝอย ห้ามมิให้ผู้ใดจับจองหรือถือสิทธิโดยพลการ เว้นแต่ผู้นั้นจะมีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดิน อยู่ก่อนแล้ว ตามเอกสารหมาย จ. ๘๕ แผ่นที่ ๒๗๓๕ ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดิน ในอำเภอบางปะกง บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อนำที่ดินไปจัดแบ่งให้ผู้ที่ได้ทำประโยชน์ในที่ดิน กับผู้ขอซึ่งอยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้ในที่ดินนั้น ตามเอกสารหมาย จ. ๘๕ แผ่นที่ ๒๗๘๗ ถึง ๒๗๙๐ หลังจากนั้น ได้มีประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๕ แผ่นที่ ๒๗๘๑ ถึง ๒๗๘๖ ในปี ๒๕๓๕ ได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางปะกง บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางปะกง บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชกฤษฎีกา ประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินฯ ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งบังคับถึง อำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ซึ่งประกาศและกฎหมายดังกล่าว ครอบคลุมพื้นที่โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ที่โจทก์ฟ้องจำเลยนี้ อันเป็นที่ตั้งของโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓

กฎหมาย ๒๕๓๔ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามประกาศตั้งรัฐมนตรีเอกสารหมาย ล. ๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่ง เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหลายฉบับ ตามเอกสารหมาย ล. ๗ ถึง ล. ๑๑ โดยมอบหมายให้จำเลยมีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ กรมแรงงาน การเคหะแห่งชาติ และสำนักงานประกันสังคม ส่วนหน่วยงานอื่นของกระทรวงมหาดไทยบางหน่วยงานรวมถึงกรมที่ดินนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอื่น มีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้อง โดยคำสั่งทุกฉบับ มีข้อความว่า ในกรณีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้ใดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยตามลำดับหมายเลขถัดไปในคำสั่งนั้น ๆ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ในกรณีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยลำดับท้ายสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยลำดับที่ ๑ เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตามประกาศตั้งรัฐมนตรีเอกสารหมาย ล. ๓ และมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี โดยให้จำเลยสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีสำหรับการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเอกสารหมาย ล. ๑๕ ถึง ล. ๒๑ เมื่อระหว่างปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๓ จำเลยได้กว้านซื้อที่ดินของราษฎรหมู่ที่ ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบัว จังหวัดสมุทรปราการ ในนามบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ซึ่งจำเลยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และเป็นกรรมการบริษัท ตามบันทึกคำให้การผู้ถูกกล่าวหาซึ่งจำเลยให้การไว้ตามเอกสารหมาย จ. ๕๕ โดยให้นายพร้อม แยมเม้ง อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ และนายอนุหรือเปีย โสตศรีทิพย์ อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ เป็นนายหน้าซื้อที่ดินจากราษฎร เป็นที่ดินซึ่งราษฎรครอบครองโดยมีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ราษฎรหลายรายยินยอมขายที่ดินให้จำเลย แต่ราษฎรหลายรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้จำเลย จำเลยรวบรวมซื้อที่ดินได้ทั้งหมด ๖๔ แปลง รวมเนื้อที่ ๑,๕๐๐ ไร่เศษ โดยแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่ซื้อมานั้นหลายฉบับระบุที่ดินเป็นที่ทะเลาะ หลายฉบับระบุจุดคลองตรง คลองไม้จ้าง หรือคลองจ้าง คลองตาแซ หรือ

คลองแซ่ คลองตาพูน คลองตาซุม คลองดอน คลองทะเล คลองกะโหลก หรือระบุดคลองสาธารณะ
สภาพของที่ดินเป็นที่ราษฎรใช้เลี้ยงกุ้ง ทำประมง เป็นป่าจาก ป่าเสม และป่าโกงกาง โดยจำเลยอ้างว่า
ที่ดินบริเวณดังกล่าวอยู่ติดทะเล มีการกักเซาะของน้ำทะเล ราษฎรต้องการขายที่ดินและจำเลยซื้อที่ดินไว้
เพื่อรักษาฐานเสียงของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจำเลย เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๑
นายรอยอิศราพร ชูตากา จดทะเบียนก่อตั้งบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพื่อประกอบธุรกิจ
เกี่ยวกับการทำสนามกอล์ฟ และขายบ้านจัดสรรในสนามกอล์ฟ มีผู้ถือหุ้นประกอบด้วยกลุ่มของ
นายรอยอิศราพร และกลุ่มของนายสุบิน ปิ่นขยัน ซึ่งเป็นนักการเมืองตามภาพถ่ายหนังสือรับรองเอกสาร
หมายเลข จ. ๑๒๔ โดยนายรอยอิศราพร และนางบุญศรี ปิ่นขยัน เป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัท ปาล์มบิช
ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ชื่อที่ดินที่ตำบลคลองด่านจากบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด เนื้อที่ประมาณ
๕๐๐ ไร่ โดยไม่ได้ชำระราคาที่ดิน แต่ตราราคาที่ดิน เป็นเงิน ๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากับร้อยละ ๒๒
ของหุ้นทั้งหมดของบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยจำเลยให้บริษัท นอร์ทเทอร์น รีซอส จำกัด
เป็นเจ้าของหุ้นดังกล่าว ดังนั้น บริษัท นอร์ทเทอร์น รีซอส จำกัด จึงเป็นผู้ถือหุ้นบริษัท ปาล์มบิช
ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ร้อยละ ๒๒ ของหุ้นทั้งหมด ต่อมาบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด
ซื้อที่ดินบริเวณนั้นเพิ่มเติม โดยซื้อจากบริษัท มาริน่า อินเตอร์คัลบ จำกัด กับบริษัท สหมาริน โปรดัคส์
จำกัด และซื้อเพิ่มเติมจากราษฎรอีกรวมประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งที่ดินดังกล่าวนี้ บริษัท สหมาริน
โปรดัคส์ จำกัด เคยสอบถามเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดิน และได้รับแจ้งว่าบริเวณดังกล่าวเป็นที่ประกาศ
สงวนหวงห้ามเป็นที่ทิ้งขยะ ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้ ตามบันทึกคำให้การของนายหัสสัย กองแก้ว
ซึ่งเคยเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท สหมาริน โปรดัคส์ จำกัด เบิกความต่อศาลยื่นคำให้การต่อ
พนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการได้สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒๗
ต่อมาผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ต้องการขายหุ้นนั้น จำเลยนำบริษัท นอร์ทเทอร์น
รีซอส จำกัด (ปัจจุบันคือบริษัท นอร์ทเทอร์นออยล์ จำกัด) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของจำเลยซื้อหุ้นของ
บริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ตามคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งจำเลยให้การตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๕
ขณะจำเลยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น นายทวี ชูทรัพย์ อธิบดีกรมที่ดินในขณะนั้น
ได้ให้นายสุรพงษ์ ไชยนิศย์ เจ้าหน้าที่ประจำฝ่ายทะเบียนสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองแขม
ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตามรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยปฏิบัติงานตามที่จำเลยมอบหมาย
ทำงานในหน้าที่ราชการและงานส่วนตัว นายสุรพงษ์เคยได้รับมอบหมายจากจำเลยให้ดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับ

การจดทะเบียนโอนที่ดินแทนบริษัท เมืองแร่ลานทอง จำกัด และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยไปจดทะเบียนรับโอนที่ดินมีหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓, น.ส. ๓ ก) และแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่สำนักงานที่ดินอำเภอบางบ่อ และเคยไปติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ให้จำเลย และบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยอยู่ปฏิบัติงานประมาณ ๓ ปี นายกิตติชัย พิมพาภรณ์ เจ้าหน้าที่กรมที่ดิน ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียนเกษียณแล้วได้ไปทำงานให้จำเลยโดยการแนะนำของรองอธิบดีกรมที่ดิน รายหนึ่ง ทำงานติดต่อประสานงานการออกโฉนดที่ดินที่ตำบลคลองด่านให้จำเลย โดยมีสถานที่ทำงานที่บ้านจำเลย แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีบ้านของจำเลยและมีบริษัทต่าง ๆ ของจำเลยตั้งอยู่ด้วย เมื่อเดือนมิถุนายน และกรกฎาคม ๒๕๓๓ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นำที่ดินที่ซื้อมานั้นไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยมอบอำนาจให้นายกิตติชัย เป็นผู้ดำเนินการขอรังวัดออกโฉนดที่ดิน มีนายไพศาล กาญจนประพันธ์ ทำหน้าที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายสมชัย แต่งน้อย และนายชวรัฐ โฉมจังหวัด ช่างรังวัด ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุภวรรณรัตน์ ช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัด นายสมพร พรหมพันธุ์ ช่างรังวัด ๕ ทำหน้าที่ช่างรังวัด นายคมชิต วิชญะเดชา เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ และนายวิระวงศ์ สุวรรณฉวี เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน ๖ ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียน นายวิจิตร พรหมนารถ เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเมืองสมุทรปราการ ช่วยปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้างาน หนังสือสำคัญ นายวิชัย นางทองคำ นักวิชาการที่ดิน ๕ ทำหน้าที่หัวหน้างานหนังสือสำคัญ นายวิชัย สิงห์สุวรรณ นักวิชาการที่ดิน ๓ ทำหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม เนื่องจากที่ดินดังกล่าวบางส่วนอยู่ติดทะเล มีการกัดเซาะของน้ำทะเลไปบ้างแล้ว จึงไม่มีแนวเขตที่แน่นอน ในเบื้องต้นไม่สามารถทำการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินได้ นายสมพร พรหมพันธุ์ ได้แจ้งนายสมชัย แต่งน้อย ให้ชักชวนนายพรชัย คิสกุล ซึ่งเคยรับราชการที่กรมประมงและมีความเชี่ยวชาญการรังวัดที่ดิน ที่นำท่วมถึงไปช่วยในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๓ กรมที่ดิน มีคำสั่งให้นายพรชัยไปช่วยราชการเป็นการประจำที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และนายพรชัยได้รับมอบหมายจากนายสมชัยเป็นผู้ทำการรังวัดที่ดินเพื่อออกโฉนดที่ดินตามที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นขอเป็นการรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยวิธีการเฉพาะรายโดยมีหลักฐานการครอบครองตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน นายพรชัยมีหน้าที่รังวัดทำแผนที่พิสูจน์

สอบสวนการทำประโยชน์ ใต้สวนกรรมสิทธิ์เพื่อออกหนังสือสำคัญเกี่ยวกับที่ดิน ตรวจสอบและลงที่หมายรูปแผนที่ในระวาง โดยนายพรชัยทราบว่าที่ดินที่มีการยื่นขอรังวัดออกโฉนดที่ดินนั้น ผู้เกี่ยวข้องตั้งการคือจำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขณะนั้น คำขอออกโฉนดที่ดินทั้งหมดมีนายกิติชัยเป็นผู้รับมอบอำนาจยื่นคำขอและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในการทำ การรังวัด ลงลายมือชื่อรับรองการใต้สวนที่ดิน และให้ถ้อยคำในบันทึกการสอบสวนต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดิน ที่นำมาขอออกโฉนด และมีนายสุทัศน์ ธรรมรักคิด อดีตช่างรังวัดเป็นผู้ช่วยเหลือ นายกิติชัย นำชี้ปักหลักเขตที่ดิน และเป็นพยานในบันทึกถ้อยคำต่าง ๆ นายสุทัศน์ได้ไปทำการสำรวจแนวเขตที่ดิน ปักหลักมุมเขตด้วยหลักไม้ และจัดทำแผนที่ส่วนตัวเพื่อใช้ประกอบการนำชี้มุมเขตปักหลักเขตที่ดิน ในวันทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินด้วย ก่อนถึงกำหนดวันนัดรังวัดนายพรชัย นายกิติชัย และ นายสุทัศน์ไปดูสภาพที่ดินที่จะรังวัด พบว่าพื้นที่ที่ชี้ได้ติดทะเล มีลักษณะเป็นดินเลน ป่าแสม และป่าโกงกาง ขึ้นอยู่ทั่วไป หากทำการรังวัดด้วยเครื่องมือของทางราชการมีอยู่ในขณะนั้นทำได้ยากและไม่สามารถรังวัด ให้อยู่ในเกณฑ์ความถูกต้องตามระเบียบของกรมที่ดินได้ นายพรชัยจึงหารือกับนายสมชัย และนายอริยะ ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายและหัวหน้ารังวัด และมีความเห็นว่า ควรให้ผู้ขอรังวัดออกโฉนดที่ดินจัดหาเครื่องมือ ที่มีคุณสมบัติวัดระยะด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์มีความละเอียดถูกต้องสูงเพื่อป้องกันความผิดพลาดด้าน วิชาการทำแผนที่ นายกิติชัยพานายพรชัยและนายสมชัยไปพบจำเลย จำเลยให้นายพรชัยเป็นผู้คัดเลือก กล้องสำรวจและประมวลผลที่มีประสิทธิภาพสูง โดยติดต่อซื้อจากบริษัท เอส.ดี.เอ็ม. จำกัด มีนายรัฐพงษ์ พงศ์ปฏิเมธ เป็นผู้จัดการ นายรัฐพงษ์นำกล้องสำรวจยี่ห้อ “ซอคเกีย” ไปสาธิตที่บ้านจำเลย แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยมีนายพรชัยอยู่ด้วย จำเลยได้ซื้อกล้องสำรวจและประเมินผลจาก บริษัท เอส.ดี.เอ็ม. จำกัด ๒ เครื่องพร้อมอุปกรณ์ในราคาเครื่องละ ๔๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และให้นายพรชัย นำไปใช้ในการรังวัดวางเส้นโครงการแผนที่ ปักหมุดหลักฐานแผนที่เพิ่มเติมจากเครื่องมือของกรมที่ดิน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ไม่ทันสมัยและประสิทธิภาพต่ำ จากนั้นทำการรังวัดโยงยึดหลักเขตที่ดินและวัดระยะ รอบแปลงจากหลักเขตถึงหลักเขตตามระเบียบกรมที่ดิน เมื่อนายพรชัยกับพวกทำการรังวัดภาคสนามเสร็จสิ้น แต่ละแปลงแล้ว ได้ตรวจสอบข้อมูลด้านวิชาการรังวัดทำแผนที่ รวมข้อมูลจัดทำแผนที่ หลักฐานการรังวัด หลักฐานการคำนวณ เส้นหลักฐานแผนที่ใช้ในราชการ ทำรูปแผนที่ลงระวาง ตรวจสอบแนวเขตและ แปลงที่ดินเพื่อรายงานในกรณีมีการทับทวงคลาย เส้นประ และเส้นทึบในระวางแผนที่ตามระเบียบ ของกรมที่ดิน รวบรวมข้อมูลการใต้สวนเขตที่ดิน บันทึกถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายเขียนรายงาน

การรังวัดตามข้อมูลที่ปรากฏแต่ละแปลง จากนั้นก็ส่งให้ผู้ตรวจทำการคำนวณและลงที่หมายระวางแผนที่ เมื่อผู้ตรวจคำนวณลงนามรับรองว่าถูกต้องแล้วก็เสนอหัวหน้างานรังวัดคือนายอริยะ หากหัวหน้างานรังวัดตรวจระเบียบการรังวัดพบว่ามีข้อบกพร่องก็ส่งเรื่องให้นายพรชัยแก้ไขเป็นครั้ง ๆ ไป โดยนายสุทัศน์ มอบแผนที่ซึ่งมีการปักหลักหมุดตามแผนที่เรียบร้อยแล้วให้นายพรชัยด้วย และนายพรชัยให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษว่า ในการรังวัดนั้นพยานไม่ได้ตรวจสอบเอกสารสิทธิเดิม หรือแจ้งให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงไปคอยระวังแนวเขตตามขั้นตอนของระเบียบกรมที่ดิน แต่พยานเขียนเอกสารบันทึกถ้อยคำของผู้ปกครองท้องที่ (ท.ค. ๑๖) ตามคำอธิบายของนายกิติชัย ซึ่งเมื่อเขียนเสร็จแล้ว นายกิติชัยจะนำไปให้ผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อ จากนั้นนายกิติชัยนำกลับมาให้ตนเขียนรายงานการทำรูปแผนที่ ที่ใช้ออกโฉนด (ร.ว. ๓.) เสนอหัวหน้าช่างรังวัดพิจารณาต่อไปตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๐๑ มีคำขอออกโฉนดที่ดินอีก ๒ คำขอรวมเนื้อที่ประมาณ ๔๐๐ ไร่ ซึ่งนายกิติชัยยื่นคำขอไว้แล้วนั้น เมื่อถึงกำหนดรังวัดนายพรชัยกับพวกเดินทางไปบริเวณที่ดิน ปรากฏว่าไม่สามารถนำซึ่งปักหลักเขตที่ดินได้ เพราะสภาพที่ดินถูกน้ำทะเลกัดเซาะเปลี่ยนแปลงไป กลายเป็นดินเลนเกือบทั้งหมดและไม่มีสภาพ การครอบครองและทำประโยชน์ใด ๆ อยู่ นายพรชัยทำบันทึกเรื่องราวข้อเท็จจริงเสนอหัวหน้างานรังวัด และส่งเรื่องคืนการรังวัดทั้ง ๒ คำขอตามระเบียบของกรมที่ดิน ส่วนโฉนดที่ดิน ๓ แปลงนั้นเมื่อนายพรชัย ทำการรังวัดสิ้นสุดหน้าที่ในครั้งที่ ๑ ตามที่นายกิติชัยและนายสุทัศน์ได้นำรังวัดปักหลักเขตไว้ คือเรื่อง รังวัดออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ เมื่อนำรูปแผนที่ลงระวาง ปรากฏว่า ทับแนวเขตทะเลทางด้านทิศใต้ในระวางเป็นเส้นทึบ ได้เส้นทึบเขียนไว้ว่าที่ดินอ่อนชายทะเล นายพรชัย จึงรายงานข้อเท็จจริงเสนอไปตามขั้นตอน สำหรับที่ดินที่ติดทะเลนายพรชัยแจ้งนายกิติชัยและนายสุทัศน์ ว่าไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้เต็มตามที่นำรังวัดไว้ ขอให้ตัดเส้นเขตทะเลออก นายกิติชัยไม่สามารถ ตัดสินใจได้ จึงให้นายพรชัยไปพบจำเลย นายพรชัยแจ้งจำเลยว่าจะไม่สามารถออกโฉนดตามหลักฐาน การครอบครองเดิม จะออกโฉนดที่ดินได้ไม่เกินเขตทะเลเท่านั้น จำเลยก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด และ สั่งการให้นายกิติชัยกับนายสุทัศน์ไปทำการรังวัดใหม่ ตัดส่วนที่ทับทะเลออก นายกิติชัยและ นายสุทัศน์จึงนำหลักฐานที่ดินเดิมไปแบ่งแยกแล้วนำส่วนที่เหลือมาทำการรังวัดครั้งที่ ๒ การรังวัดครั้งนี้ ทำให้จำนวนเนื้อที่ลดลงรวม ๘๕๕ ไร่ ๒ งาน ๔๑ ตารางวา นายพรชัย จึงทำหลักฐานแผนที่ลงรูประวางใหม่ และเขียนรายงานเสนอหัวหน้างานตามระเบียบของกรมที่ดิน ระหว่างปี ๒๕๓๒ ถึง ๒๕๓๕ นายเกรียงศักดิ์ ตันจตะนัย ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับมอบอำนาจ

จากนายอำเภอบางบ่อให้มีหน้าที่ไปร่วมในการรังวัดระวางชี้และรับรองแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ กับตรวจพิจารณาว่าที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดเป็นที่ดินหวงห้ามหรือที่สาธารณประโยชน์หรือไม่ และตรวจพิจารณา และรับรองสภาพของที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดในฐานะผู้ปกครองท้องที่ ทั้งนี้ตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๗๔๘/๒๔๕๑ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๕๑ เอกสารหมายเลข ๑๒๖ นายอำเภอในฐานะผู้ปกครองท้องที่มีหน้าที่ร่วมในการรังวัดระวางชี้แนวเขตดังกล่าว นายเกรียงศักดิ์ได้ประสานกับนายณรงค์ ยอดศิริจินดา กำนันตำบลคลองด่านไปทำหน้าที่ชี้แนวเขตที่สาธารณประโยชน์ นายเกรียงศักดิ์ นายณรงค์ และ นายวงษ์ ชาญสมร ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน ได้ร่วมลงลายมือชื่อรับรองแนวเขตและรับรองสภาพที่ดินว่า ในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าวไม่ทับคลองหรือถนนสาธารณะ ที่ดินที่นำรังวัดมีสภาพอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออกโฉนดที่ดินได้ ซึ่งต่อมา นายวงษ์ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ และให้การต่อคณะอนุกรรมการได้สวนของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข ๑๑๐ ว่า พยานไม่ได้ไปรังวัดระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ เนื่องจากนายสุทัศน์ซึ่งเป็นคนของจำเลย ได้มาพูดขอร้องให้ลงชื่อรับรองเขตที่สาธารณประโยชน์ในการออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ครั้งแรกพยานไม่ยอมลงชื่อในเอกสารนั้น เนื่องจากไม่มีหนังสือแจ้งจากนายอำเภอบางบ่อให้ตนไปรังวัดแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในการออกโฉนดที่ดิน นายสุทัศน์ได้บอกว่าจำเลยต้องการใช้ที่ดินดังกล่าว และมี นายเกรียงศักดิ์ปลัดอำเภอบางบ่อกับนายณรงค์ กำนันตำบลคลองด่านได้ไปตรวจสอบและลงลายมือในเอกสารดังกล่าวไว้แล้ว พยานจึงลงชื่อเป็นพยานในเอกสารระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวให้ นายสมชัย ช่างรังวัด ๖ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้างานรังวัดได้ตรวจสอบเรื่องราวและรายงานเกี่ยวกับการรังวัดแล้ว เห็นว่า เป็นไปตามขั้นตอนของการออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย ตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงได้ทำบันทึกเสนอเรื่องให้ฝ่ายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป นายสมชัยไม่เคยรู้จักจำเลยมาก่อน แต่นายสุรพงษ์เคยไปพบนายสมชัยและแสดงตัวว่ารับราชการกรมที่ดิน และทำหน้าที่เป็นผู้ติดตามจำเลย นายสุรพงษ์เคยนำเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ให้นายสมชัยดู และบอกว่าจำเลยซึ่งเป็นรัฐมนตรีฝากให้ช่วยดูแลด้วย นายสมชัยรับปากไว้ตามมรรยาทโดยไม่ได้รับสำเนาเอกสารไว้ นายสมชัยได้บันทึกทักท้วงและให้สอบสวนเพิ่มเติม เรื่องราวและรายงานการรังวัด (ร.ว. ๓.) ของนายพรชัยหลายประการ เช่น เรื่องราวการรังวัดออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๕๖๕ นั้น ได้บันทึกเสนอเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ว่า น้ำทะเลท่วมถึงตามรายงานของช่างรังวัด จึงเห็นสมควรแจ้งนายอำเภอบางบ่อเพื่อออกไปตรวจสอบสภาพและอาณาเขต

บริเวณที่ผู้ขออนุญาตออกโฉนดที่ดิน และเรื่องราวก่อสร้างวัดออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ได้บันทึกเสนอ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ว่า ตามรายงานของช่างรังวัดที่ดินบางแปลงน้ำท่วมถึง และออกโฉนดทับเส้นที่บในระวางเก่า จึงเห็นสมควรแจ้งนายอำเภอบางบ่อตรวจสอบสภาพและ อาณาเขตที่ดินบริเวณที่ผู้ขออนุญาตออกโฉนดที่ดินตามเอกสารหมายเลข ล. ๑๖๑, ล. ๑๕๗ และ ล.๑๖๐ ตามลำดับ จากการบันทึกรายงานดังกล่าวมีผลให้ต้องทำการรังวัดตรวจสอบที่ดินทั้ง ๓ แปลงใหม่ และ ออกโฉนดที่ดินได้เนื้อที่ลดลง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๗๑๕ ไร่ ๒ งาน ๕๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๓๗๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ลดลง ๓๔๑ ไร่ ๓ งาน ๑๔ ตารางวา โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๕๐๒๔ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๕๖๐ ไร่ ๓ งาน ๗๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา ลดลง ๒๑๗ ไร่ ๔๑ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เนื้อที่เดิมรังวัดได้ ๕๔๘ ไร่ ๓ งาน ๔๐ ตารางวา รังวัดใหม่ได้ ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา ลดลง ๓๐๐ ไร่ ๒ งาน ๘๖ ตารางวา และการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวต้องล่าช้าออกไป ขณะจำเลยยังคงดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย จำเลยเคยเรียกนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ขณะนั้นไปพบที่บ้านจำเลย นายไพศาลกับภริยาไปบ้านจำเลย ที่แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง จำเลยบอกนายไพศาลให้รีบออกโฉนดที่ดินให้เพราะต้องการใช้โฉนดที่ดิน หลังจากนั้นไม่นานจำเลย ไปพบนายไพศาลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยผลัดประตูห้องทำงาน ของนายไพศาลและพูดว่า “คุณไพศาล คุณพูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ผมเป็นรัฐมนตรีจะให้คุณดังก็ได้ จะให้คุณดังก็ได้” ตามบันทึกคำให้การของนายไพศาลเอกสารหมายเลข จ. ๕๖ แล้วจำเลยกำชับนายไพศาล ให้รีบออกโฉนดที่ดินให้ จำเลยเคยเดินทางไปสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และเรียกนายไพศาล นายสมชัย และนายพรชัยมาพบเพื่อให้เร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน และออกตาม จำนวนเนื้อที่ตามหลักฐานที่ยื่นขอไว้ แม้สภาพความจริงที่ดินจะเป็นแนวทะเลแล้วก็ตาม นายไพศาล ได้ลงนามออกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพียง ๒ แปลง คือโฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ โดยลงนามเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ ตามลำดับ ส่วนอีก ๓ แปลง ไม่สามารถออกให้ได้เพราะน้ำทะเลขึ้นท่วมถึง และมีเนื้อที่มากกว่าหลักฐานเดิม นายไพศาลเคยไปตรวจสอบพื้นที่จริงด้วยตนเอง โดยให้เจ้าหน้าที่ปักไม้ ที่มุมหลักเขตที่ดินแล้วใช้ผ้าแดงผูกให้เห็นเป็นที่สังเกต เมื่อน้ำทะเลขึ้นได้ท่วมเลยหลักเขตเข้ามาใน ที่ดินที่ขออนุญาตออกโฉนดที่ดินประมาณ ๑๐ เส้น หรือประมาณ ๔๐๐ เมตร นายไพศาลขอให้นายกิติชัย

ซึ่งเป็นตัวแทนผู้ขอออกโฉนดที่ดินกันที่ดินดังกล่าวออก แต่นายกิติชัยไม่ยินยอม อ้างว่ากรมเจ้าท่าได้รับรองแนวเขตทะเลแล้ว นายไพศาลไปพบนางเซอร์รี่ ลี้อิน ซึ่งเป็นผู้ตรวจราชการกรมที่ดินในขณะนั้น และเล่าเรื่องการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวให้ฟัง นางเซอร์รี่ได้เดินทางไปตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้บันทึกตรวจสอบงานในสมุดตรวจราชการโดยให้ส่งเรื่องการขอออกโฉนดที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน นายไพศาลสำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวรายงานไปยังกรมที่ดินและส่งเรื่องการออกโฉนดที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน ตามที่นางเซอร์รี่ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินสั่งการ ซึ่งสมุดตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และสำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวที่รายงานไปยังกรมที่ดินได้สูญหายไปแล้ว เมื่อจำเลยพ้นจากการเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว จำเลยเคยพูดคุยกับนายสมชัยว่า แม้ไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้วก็มีเพื่อนเป็นรัฐมนตรีอยู่ ให้เร่งรัดออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลงดังกล่าวให้ด้วย ต่อมานายสมชัยถูกย้ายไปรับราชการที่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๕๘ ว่า เป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่ และเป็นการถูกกลั่นแกล้งและลดชั้น ส่วนนายไพศาลถูกย้ายไปรับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี ซึ่งนายไพศาลให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า แม้มีระดับตำแหน่งเท่าเดิม แต่ครอบครัวต้องเดือดร้อนเพราะนายไพศาลมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร สาเหตุที่ถูกย้ายเพราะตนไม่ยอมลงนามออกโฉนดที่ดินให้จำเลย นายไพศาลไปพบนายผัน จันทรปาน ซึ่งเป็นอธิบดีกรมที่ดินในขณะนั้นเพื่อชี้แจงเหตุที่ไม่ยอมลงนามออกโฉนดที่ดินดังกล่าว นายผันบอกไม่ต้องชี้แจงเพราะทราบสาเหตุและเข้าใจเรื่องนี้ดีแล้ว นายไพศาลสอบถามเรื่องสาเหตุที่ถูกย้ายไปจังหวัดปัตตานี นายผันตอบว่า นายไพศาลย้ายไปดีแล้ว หากยังอยู่เกรงว่าจะได้รับอันตราย ตามบันทึกคำให้การของนายไพศาลตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๖ เมื่อนายสมมาตร ดลมินทร์ ไปรับราชการเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ต่อจากนายไพศาล จำเลยได้ทวงกล้อสำรวจและประมวลผลคืนจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยไม่พอใจที่ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลงให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ นายเสนาะ เทียนทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมที่ดินทราบ ต่อมานายเสนาะบอกนายสมมาตรว่า ได้พูดฝากฝังนายสมมาตรกับจำเลยแล้ว ให้จำเลยช่วยดูแลเพราะนายสมมาตรเป็นน้อง

เมื่อกลางปี ๒๕๓๖ ในช่วงมีการประชุมคณะกรรมการงบประมาณ จำเลยเป็นประธานคณะกรรมการงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้เรียกนายอนันต์ อนันตกุล ปลัดกระทรวงมหาดไทย และนายผันไปพบที่โรงแรมปรีนเซส แขวงหลานหลวง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย นายอนันต์เรียกให้นายสมมาตรไปพบและสอบถามเหตุที่ไม่ยอมออกโฉนดที่ดินอีก ๓ แปลง ที่จำเลยขอยกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรชี้แจงจำเลยต่อหน้านายอนันต์และนายผันว่า ที่ดินที่ยื่นขอยกโฉนดที่ดินนั้นมีบางส่วนน้ำทะเลท่วมถึงไม่สามารถออกโฉนดที่ดินเข้าไปในทะเลได้ ถ้าออกโฉนดที่ดินโดยตัดส่วนที่ล้ำเข้าไปในทะเลก็ทำให้ได้ และจำเลยยอมรับตามที่นายสมมาตรชี้แจง ต่อมานายสมมาตรทราบจากเพื่อนข้าราชการกรมที่ดินว่า จำเลยในฐานะประธานกรรมการงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้จัดงบประมาณจำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้กรมที่ดินจัดซื้อเครื่องสำรวจและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสูงโดยกรมที่ดินไม่ได้ขอต้งงบประมาณส่วนนี้ไว้แต่อย่างใด หลังจากนั้นนายสมมาตรได้ชี้แจงข้อขัดข้องในการออกโฉนดที่ดินและจำเลยยอมรับตามที่ชี้แจงนั้นแล้ว นายสมมาตรตั้งการให้เจ้าหน้าที่รังวัดประสานกับผู้ขอยกโฉนดที่ดินฝ่ายจำเลยเพื่อทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินใหม่ ต่อมา นายสมมาตรได้ลงนามออกโฉนดที่ดินให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด อีก ๓ แปลงเป็นที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๕๐๒๔ เนื้อที่ ๓๔๓ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา ลงนามวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เนื้อที่ ๑๔๘ ไร่ ๕๔ ตารางวา ลงนามวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เนื้อที่ ๓๗๗ ไร่ ๓ งาน ๗๖ ตารางวา ลงนามวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ นายกิติชัยได้ประสานให้นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัยนำโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงไปมอบให้จำเลยที่บ้านจำเลยที่แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัยมอบโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงให้แก่จำเลยที่ห้องรับแขกในบ้านของจำเลย จำเลยได้มอบพระเครื่อง ผงสุพรรณเฉลิมทองคำให้นายสมมาตร นายคมชิต และนายพรชัย คนละ ๑ องค์ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด อ้างว่าไม่สามารถดำเนินการสนามกอล์ฟได้ จึงขายที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวให้แก่บริษัท คลองด่านมารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด ในราคาไร่ละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมา กิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี จำกัด ได้รับการพิจารณาให้ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการและได้เสนอขายที่ดินดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและรับโอนที่ดินทั้ง ๕ แปลง นายสมชาย โชติธรรมธรา เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ขณะนั้นได้รับแต่งตั้ง

เป็นคณะกรรมการและได้ประชุมหารือกันหลายครั้ง โดยกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี เสนอขายที่ดินดังกล่าวแก่กรมควบคุมมลพิษราคาตารางวาละ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่นายสมชายเห็นว่าเป็นที่ดินไม่มีทางออกควรมีราคาไม่เกินตารางวาละ ๓,๐๐๐ บาท จึงได้บันทึกหักทิ้งไว้และไม่มีการตรวจรับที่ดินดังกล่าว แต่กรมควบคุมมลพิษได้จ่ายค่าที่ดินและค่าก่อสร้างระบบจัดการน้ำเสียให้แก่กิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี ไปบางส่วนเป็นเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว นายเฉลา ทิมทอง กับพวก ซึ่งเป็นราษฎรตำบลคลองด่านร้องเรียนว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงออกโดยมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ทับคลองและถนนสาธารณะประโยชน์ ทับที่เขตของทางราชการ สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ตามเอกสารหมายเลข ๑๕ ตั้งกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีการทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีพลตำรวจโท นพดล สมบูรณ์ทรัพย์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขณะนั้นเป็นประธานมี พันตำรวจโท พงศ์อินทร์ อินทรขาว เป็นกรรมการด้วย พันตำรวจโท พงศ์อินทร์ตรวจพบว่าบริเวณหมู่ที่ ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ อันเป็นที่ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวอยู่ในเขตประกาศกำหนดให้ที่ดินเป็นที่หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการเทศขมุลฝอยโดยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินบริเวณดังกล่าวคือ ประกาศผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ เป็นที่หวงห้ามไว้สำหรับใช้ราชการเทศขมุลฝอย ต่อมาเมื่อพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยให้แบ่งที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ขอซึ่งได้ทำประโยชน์ในที่ดิน กับผู้ขอที่อยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้ในที่ดินนั้นมีประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ และมีพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ และประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ซึ่งมีปัญหาทางปฏิบัติของกรมที่ดิน

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนมากที่สุดที่ มท. ๐๗๑๑/๑๐๑๔๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นปัญหาข้อกฎหมายว่า ที่ดินหวงห้ามดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ และหากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ ควรให้กระทรวงการคลังหรือกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนการหวงห้าม หรือควรดำเนินการจัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร. ๐๖๐๑/๑๐๕๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ว่า ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว โดยมีผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และกรมธนารักษ์ไปร่วมพิจารณาด้วย โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมซึ่งได้แย้งกันว่าเคยแบ่งที่ดินให้ราษฎรหรือไม่ จึงมีความเห็นให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายร่วมกันโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นใหม่เสียชั้นหนึ่งก่อนเพราะอาจมีข้อยุติที่แตกต่างจากเดิม กระทรวงมหาดไทยรับทราบแล้วจึงได้แจ้งให้กรมที่ดินและจังหวัดสมุทรปราการดำเนินการต่อไป ต่อมามีการประชุมและพิจารณาหลายครั้ง โดยไม่มีการนำข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๕ ขึ้นพิจารณา จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับที่ดินบริเวณนี้ โดยให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ส่วนผู้มีหนังสือแสดงสิทธิโดยชอบแล้ว ให้จังหวัดดำเนินการใด ๆ ต่อไปได้ตามสิทธิที่เขามีอยู่ และที่ดินส่วนที่เหลือให้แบ่งให้ดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๕ จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือที่ ๐๐๒๐/๑๑๒๓๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ให้แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับที่ดินบริเวณดังกล่าวว่า กระทรวงมหาดไทยยกเลิกเขตสงวนหวงห้ามแล้ว และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ ดังกล่าวแล้ว จึงได้ยกเลิกการตั้งระงับการทำนิติกรรมที่ดินดังกล่าวและให้ดำเนินการให้แก่เจ้าของที่ดินตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ เป็นเหตุให้เวลาต่อมาที่ดินบริเวณตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีการทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินได้ พลตำรวจโท นพดลได้สั่งการให้พันตำรวจโท พงศ์อินทร์ และกรรมการเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงและคุณภาพพื้นที่ทำการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าว โดยมีราษฎรในพื้นที่เป็นผู้นำชี้ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า คลองกะโหลกซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ อยู่ทางทิศเหนือ ตรงกับทางเข้าออกของโครงการจัดการน้ำเสีย ถูกถมเป็นถนน มีแนวลำคลองออกมาจากทางด้านทิศตะวันออกของประตูทางเข้าโครงการขนานไปกับรั้ว

เดินเข้าไปในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๕๗๖ ซึ่งมีสภาพถูกดินถมทับแล้วขุดเพื่อให้เป็นแนวลำคลอง คลองทะเล ซึ่งอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ และ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินเพื่อก่อสร้างโครงการ คลองห้าง ซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินปิดกั้นแนวลำคลองและปลูกต้นไม้เพื่ออำพราง คลองตาแซ ซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการปิดกั้นและถมคลองสภาพเริ่มตื้นเขิน คลองไม้จ้างซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ มีการก่อสร้างทับแนวคลองและพบการปักรั้วแนวโครงการรुक้าแนวลำคลอง ต่อมาวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการตรวจสอบและสอบสวนดังกล่าวพร้อมผู้แทนของกรมที่ดิน กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมธนารักษ์ และพนักงานสอบสวน กองปราบปราม ได้ร่วมกันไปตรวจสอบสถานที่ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยตรวจสอบพิกัดตำแหน่งด้วยเครื่องมือหาค่าพิกัดระบบด้วยการวัดสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อตรวจสอบแนวคลองกะโหลก คลองห้าง คลองทะเล และคลองตาแซ มีนายชัยวัฒน์ นาวิภาพ ตำแหน่งวิศวกรรังวัด ๘ ว. หัวหน้ากลุ่มสร้างและรับสัญญาณดาวเทียม สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ กรมที่ดิน ออกไปร่วมทำการตรวจสอบ โดยนายชัยวัฒน์ได้เตรียมแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๓๔ และปี ๒๕๔๔ พร้อมเครื่องมือหาค่าพิกัดด้วยการรับสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อกำหนดแนวคลอง จากการตรวจสอบพบว่าพื้นที่บางส่วนยังคงสภาพเป็นคลอง จากการหาค่าพิกัดด้วยสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้แนวคลองทั้ง ๔ สายพร้อมทั้ง สอบถามจากชาวบ้านจึงทราบชื่อของคลองต่าง ๆ จากนั้นได้ลงค่าพิกัดกำหนดจุดไว้ คือคลองกะโหลก อยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ กับโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๑๔๗ กำหนดจุดเอ. ๑ ถึง เอ. ๖ คลองตาแซอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดค่าพิกัดจุดบี. ๑ ถึง บี. ๒๕ คลองห้างอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดค่าพิกัดจุดซี. ๑ ถึง ซี. ๒๗ และคลองทะเลอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ กับโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ กำหนดค่าพิกัดจุดดี. ๑ ถึง ดี. ๒๒ ตามรายละเอียด ในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๔๔ โดยนายชัยวัฒน์ได้เบิกความต่อศาลและให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๓๗ และระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศที่ใช้ในการตรวจสอบของนายชัยวัฒน์ ตามเอกสารหมาย จ. ๕๓ รวม ๔ แผ่น นางกัลยกร กันตสุวรรณ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเคยรับราชการตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๘ ว. ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเพิกถอนโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ส่วนมาตรฐาน การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน ซึ่งได้รับ

การแต่งตั้งคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ให้เป็นคณะกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการให้ตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีการออกใบอนุญาตที่ดินอันเป็นที่ตั้งโครงการดังกล่าวว่าชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ เมื่อนางกัลยกรตรวจจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระวังรูปถ่ายทางอากาศทั้งก่อนและหลังปีที่ยกใบอนุญาตที่ดิน สารบบเรื่องราวการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขอออกใบอนุญาตที่ดินและเรื่องราวการขอออกใบอนุญาตที่ดิน ทะเบียนการครอบครองที่ดินของกรมที่ดินและสำนักงานที่ดินอำเภอบางบ่อ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ เรื่อง กำหนดที่ดินหวงห้ามไว้สำหรับใช้ในราชการเทศบาลเมืองสมุทรปราการ พระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องอีกหลายฉบับ และความเห็นทางวิชาการของกรมที่ดินเกี่ยวกับที่เทศบาล ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการพบว่า โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ออกโดยตลาดเคลื่อนมิชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย นอกจากนี้จากการตรวจสอบพบว่า ที่ดินที่มีการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวเป็นบริเวณที่มีประกาศเป็นที่เทศบาลของทางราชการ ซึ่งเป็นที่หวงห้ามไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ แม้กรมที่ดินจะมีข้ออ้างว่ามีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ รองรับว่าที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอนสภาพการเป็นที่เทศบาลไปแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาที่ต้องตรวจสอบว่าข้ออ้างตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ เพราะมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ. ๓๕ และเอกสารประกอบคำให้การหมาย จ. ๘๘ รวม ๑๐๒ แผ่น กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือแจ้งรายงานการสอบสวนการออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง กรมที่ดินมีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้ง นายถวัลย์ ทิมสาร นักวิชาการที่ดิน ๘ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญแสดงสิทธิที่ดิน สำนักมาตรฐานออกหนังสือสำคัญเป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อพิจารณากรณีทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงดังกล่าว โดยกรมที่ดินมีคำสั่งเพื่อให้ประสานกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ และมีหน้าที่ช่วยเหลือในการสอบข้อเท็จจริงตามเอกสารสารบบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้น ตลอดจนให้ความเห็น

เกี่ยวกับเรื่องระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน จากการตรวจสอบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินสรุปว่าโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงออกโดยฝ่าฝืนระเบียบและกฎหมายตามบันทึกคำให้การพยานเอกสารหมายเลข จ. ๓๖ รวม ๔๐ แผ่น และเอกสารประกอบคำให้การหมายเลข จ. ๕๐ รวม ๒๔ แผ่น และคำเบิกความต่อศาลของนายถวัลย์เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการขออนุญาตโฉนดที่ดินบริเวณโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมี นายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรม ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเป็นประธาน โดยให้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ออกโดยชอบหรือไม่ สมควรดำเนินการแก้ไขเพิกถอนอย่างไรหรือไม่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบมีใครบ้าง และควรดำเนินการทางวินัยและอาญาอย่างไร นายชัยชาญและคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ ร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริงจากหลักฐานเอกสารต่าง ๆ ของกรมที่ดินและของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี เช่นสารบบโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ระวังแผนที่ ระวังรูปถ่ายทางอากาศ ประวัติความเป็นมาของ “ที่ทะเลาะ” จังหวัดสมุทรปราการ และเอกสารอื่นตลอดจนมีการต่อรูปเปรียบเทียบข้างเคียงของแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ก. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ทุกแปลงว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ จากการตรวจสอบคณะกรรมการมีความเห็นว่า มีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบจำนวน ๔ แปลง คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยมีการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะ ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่าเป็นการออกโดยมิชอบบางส่วน คณะกรรมการเห็นควรให้ดำเนินการแก้ไขโดยกันส่วนที่ออกโดยมิชอบออก สำหรับเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องพบว่ามีความผิดทางวินัยทั้งร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ซึ่งการตรวจสอบของคณะกรรมการชุดนี้เป็นเพียงการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่านั้น มิได้สอบสวนเพื่อเอาผิดทางวินัยหรือทางอาญากับเจ้าหน้าที่ ตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ล. ๑๕๕ รวม ๖๕ แผ่น ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งอีกหลายฉบับแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีนายประทีป เจริญพร ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน

ขณะนั้นเป็นประธาน โดยอาศัยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามคำสั่งกรมที่ดิน ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ซึ่งมีนายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรมเป็นประธาน เป็นแนวทางในการตรวจสอบ พบว่ามีกรออกโฉนดโดยมิชอบโดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาขอออกโฉนดที่ดินดังกล่าว และเป็นที่ดินที่ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่ และเนื้อที่ด้วยการกันเขตที่ดินส่วนที่มีการออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ และแก้ไขเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งหมายเหตุในเอกสาร เพื่อให้ข้อเท็จจริงถูกต้องตามความเป็นจริง นายวราวุธ วราภรณ์ ขณะดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมที่ดิน ได้ออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการและเลขานุการการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งผลการตรวจสอบของคณะกรรมการชุดใหม่ก็สอดคล้องกับชุดที่นายประทีปเป็นประธาน โดยเห็นว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะประโยชน์ และนำหลักฐานของที่ดินแปลงอื่นมา ออกสลับแปลง จึงมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่ด้วยการกันเขตที่มีการทับคลองสาธารณะออก และแก้ไขเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย เมื่อสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญได้ตรวจสอบจำนวนการสอบสวนนี้แล้ว เห็นว่า แม้เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ เพียงบางส่วน แต่เมื่อได้จัดทำรูปแผนที่ต่อท้ายคำสั่งเพื่อแก้ไขแผนที่ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี แจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากสภาพพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปมากจนไม่สามารถ ตรวจสอบได้ว่าออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะประโยชน์เป็นจำนวนเนื้อที่เท่าใด และไม่สามารถชี้แนวเขตได้ ด้วยเหตุเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินไม่สามารถดำเนินการรังวัดกันเขตส่วนที่ออกโฉนดที่ดิน โดยมิชอบออกได้ ประกอบกับกระทรวงการคลังผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวส่งมอบโฉนดที่ดินคืนโดยไม่คัดค้าน เรื่องการแก้ไขดังกล่าว กรมที่ดินจึงมีคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดทั้ง ๔ แปลงนั้น โดยก่อนมีคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดที่ดินนั้น นายวิษณุ เครืองาม ซึ่งเคยเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และต่อมาเป็นรองนายกรัฐมนตรี ได้รับการรายงานข้อเท็จจริงปัญหาของกรณี โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ จากกรมที่ดินและจากส่วนราชการต่าง ๆ หลายแห่งต่อเนื่องกัน นายวิษณุได้มีความเห็นให้กรมที่ดิน ดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินที่ออกโดยมิชอบนั้นด้วย นายเฉลา ทิมทอง และราษฎรหมู่ที่ ๑๑ และ ๑๒ ตำบลคลองด่านได้ร้องเรียนเรื่องการทุจริตการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการต่อ นายจรรยา ยังประภากร วุฒิสมาชิกจังหวัดสมุทรปราการว่ามีการออกโฉนดที่ดิน

โดยมิชอบ วุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและติดตามตรวจสอบโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษดังกล่าว โดยพันเอก ชินรัชน์ รัตนจิตเกษม รับราชการสังกัดกรมการसारวัตตพหกรบค ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการดังกล่าว และทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ เพื่อรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากการตรวจสอบพบว่า บริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด เป็นผู้รวบรวมที่ดินขายให้แก่บริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท เหมืองแร่ลานทอง จำกัด แต่ราคาที่ดินเป็น หุ่นของบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ให้บริษัท นอร์ทเทอร์น ริชอส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัท ของจำเลย ต่อมาบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ใช้บริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด ขายที่ดินให้แก่กรมควบคุมมลพิษโดยกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี เป็นคู่สัญญาก่อสร้าง โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและ บริษัทต่าง ๆ ที่เป็นผู้ถือหุ้นบริษัทในโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวทั้งหมดแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มจัดหาที่ดินซึ่งกรมที่ดินออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบและได้เพิกถอนโฉนดที่ดินไปแล้วกับกลุ่มก่อสร้าง โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษดังกล่าว มีนายรอยอิสรภาพถือหุ้นอยู่ทั้งสองกลุ่มคอยเชื่อมโยงบุคคล และบริษัทต่าง ๆ ซึ่งถือหุ้นอีกบริษัทหนึ่งไว้ด้วยกัน และมีนักการเมืองหลายรายเกี่ยวข้อง โดยมี ความสัมพันธ์ถือหุ้นบริษัทต่าง ๆ หลายบริษัทดำเนินการหากำไรร่วมกันโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือ บริษัทที่เกี่ยวข้องถือหุ้นไว้ด้วยกันนั้นมีอำนาจจัดการในอีกบริษัทหนึ่งมีสิทธิออกเสียงในบริษัทเหล่านั้น และได้รับเงินปันผลจากการดำเนินการของบริษัทเหล่านั้นความสัมพันธ์ปรากฏตามเอกสารหมาย พ. ๑ นายสมนึก รับทอง ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมควบคุมมลพิษได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่ปรึกษา ของคณะอนุกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาด้านกฎหมายของคณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาศึกษาและติดตามตรวจสอบโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษดังกล่าวเห็นว่า ข้อกล่าวหา ร้องเรียนมีมูลตามที่นายเจลากับพวกร้องเรียน วุฒิสภาจึงมีความเห็นให้ส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป โดยกรมที่ดินได้แจ้งเรื่องเพิกถอนโฉนดที่ดิน ทั้ง ๔ แปลงให้กระทรวงการคลังในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ทราบแล้ว นายอภิชัย ชวเจริญพันธ์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินการแก่กิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี บริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด และผู้เกี่ยวข้องข้อหาร่วมกันนำโฉนดที่ดินที่ออกโดยมิชอบไปหลอกลวงขายให้แก่กรมควบคุมมลพิษ

ระหว่างการสอบสวนนายพรชัยได้นำพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำ จำนวน ๑ องค์ ซึ่งจำเลยมอบให้แก่พนักงานสอบสวนส่งมอบแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ตามพยานวัตถุหมาย วจ. ๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนแล้วมีมติว่า การกระทำของจำเลยมีมูลความผิดอาญา จึงส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดฟ้องจำเลยต่อศาลนี้ ส่วนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวพนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดได้ยื่นฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญาแล้ว จำเลยได้ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยให้การปฏิเสธ ตามคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาเอกสารหมาย จ. ๕๕ รวม ๘๘๗ แผ่น

สำหรับประเด็นปัญหาที่ว่า ฟ้องของโจทก์ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ ครอบคลุมหรือไม่กับฟ้องของโจทก์เคลื่อนคลุมหรือไม่นั้น จะพิจารณาปัญหาทั้งสองไปในคราวเดียวกัน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้” เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ จึงต้องพิจารณาตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดว่า “ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือมีข้อความตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ และต้องมีข้อความเป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องการร้ายยผิตปกติ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดพร้อมทั้งชี้ช่องพยานหลักฐานให้ชัดเจนพอที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้” พิจารณาคำฟ้องของโจทก์โดยตลอดแล้วเห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ในข้อ ๑ โจทก์ได้บรรยายอย่างชัดเจนว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๒ และฟ้องยังได้บรรยายอำนาจหน้าที่ของจำเลยว่า จำเลยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ และตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และยังได้บรรยายว่าจำเลยมีอำนาจที่จะเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อพิจารณา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการงานของกรมหรือของกระทรวงอื่นใดที่อยู่ในและนอกกำกับดูแลของจำเลย เพื่อแสดงให้เห็นขอบเขตอำนาจตามตำแหน่งของจำเลย และเมื่ออ่านคำฟ้องข้อ ๒ และข้อ ๓ ประกอบกันก็ได้ใจความชัดเจนว่า ได้มีการออกโฉนดที่ดินที่เป็นที่พิพาทในคดีนี้โดยผิดระเบียบและไม่ชอบด้วยกฎหมายรวม ๕ แปลง คือโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๗, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีรายละเอียดเนื้อที่แต่ละแปลงว่ามีจำนวนเท่าใด และได้บรรยายว่าที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโฉนดทั้ง ๕ แปลงนั้นนอกจากจะเป็นที่หวงห้ามกันไว้สำหรับใช้ในราชการเกษตรมูลฝอย ตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๒ พร้อมแนบคำสั่งดังกล่าวมาพร้อมกับคำฟ้องแล้ว ยังได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนว่าที่ดินแต่ละแปลงได้ออกโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างไร กล่าวคือ โจทก์ได้บรรยายฟ้องว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้นเป็นการทับที่สงวนหวงห้าม “ที่เกษตรมูลฝอย” นอกจากนี้โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ยังออกทับคลองสาธารณะคือคลองไม้จ้าง และคลองตรง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกทับถนนสาธารณะประโยชน์คือคลองตาแซหรือคลองตาแซ คลองห้าง คลองนางหงษ์ และยังออกทับถนนสาธารณะ ตลอดจนออกโดยอาศัยหลักฐานแสดงการครอบครอง การรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกทับคลองสาธารณะประโยชน์คือคลองทะเล ออกทับถนนสาธารณะและออกโดยนำหลักฐานแสดงการครอบครอง การรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาออกสลับแปลง โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกทับถนนสาธารณะและออกโดยการนำหลักฐานแสดงการครอบครองการรับรองทำประโยชน์สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออก ทั้งยังนำหลักฐานที่ดินเดิมที่ออกเอกสารสิทธิไปแล้วมาออกซ้ำอีก นอกจากนี้ยังออกโดยนำที่ดินที่ไม่มีหลักฐานเดิมรวมเข้าไปด้วย ส่วนที่ดินแปลงสุดท้ายคือโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกทับถนนสาธารณะและเป็นการออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ทั้งยังได้บรรยายให้เห็นว่า จำเลยเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินไม่ชอบในฟ้องข้อ ๓ ไว้ชัดเจนว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ เวลากลางวันถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกันตลอดมา

จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีโดยไม่ชอบ ข่มขืนใจหรือจูงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น แม้ช่วงเวลาดังกล่าวจะยาวนานประมาณ ๔ ปี แต่จากคำฟ้องของโจทก์เองก็เห็นได้ว่าเป็นการกระทำต่อบุคคลหลายราย โจทก์ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยและบริวารนั้นได้บังคับซื้อที่ดินจากรายผู้ที่มีชื่อหลายรายที่ครอบครองที่ดินในท้องที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนหลายแปลงเนื้อที่รวมประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ในนามของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่มีบริษัท นอร์ทเทอร์น ริซอส จำกัด ที่จำเลยถือหุ้นอยู่ด้วยโดยรายผู้ไม่เต็มใจ รายผู้รายใดที่ไม่ประสงค์จะขาย จำเลยก็ใช้วิธีรวบรวมซื้อที่ดินโดยรอบเพื่อให้ที่ดินของผู้ไม่ยอมขายเป็นที่ดินไม่มีทางออก หรือใช้วิธีออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินทับ เป็นต้น ยังได้บรรยายฟ้องต่อไปว่า นอกจากนั้นตามวันเวลาดังกล่าวข้างต้นถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ จำเลยได้ใช้อำนาจในตำแหน่งข่มขืนใจ จูงใจโดยบังคับขู่เข็ญ จ้าง วาน หรือยุยงส่งเสริมให้ข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหลายคน โดยได้ระบุชื่อเช่น นายสมมาตร ดลมินทร์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวณัฐ โฉมจังหวัด นายอริยะ สุกวรรณรัตน์ นายพรชัย คิสกุล ช่างรังวัด นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และบุคคลอื่น ๆ โดยระบุชื่อและตำแหน่งอย่างชัดเจนสามารถเข้าใจว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีบังคับหรือจูงใจให้เจ้าพนักงานเหล่านี้ดำเนินการต่าง ๆ ที่ผิดระเบียบและไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยใช้อำนาจในตำแหน่งจนกระทั่งบุคคลดังกล่าวได้ออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบได้แก่ โฉนดเลขที่ ๑๓๑๕๐, ๑๓๘๑๓, ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ซึ่งทุกแปลงตั้งอยู่ที่อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ แม้คำฟ้องจะไม่ได้ระบุวันเวลาแน่นอนในช่วงเวลาดังกล่าว แต่โจทก์ก็ได้ระบุช่วงเวลาเริ่มต้นและช่วงเวลาดิ้นสุดไว้ ประกอบกับการบังคับซื้อที่ดินและการบังคับให้ออกโฉนดที่ดินตามฟ้องนั้นมีเนื้อที่รวมทั้งหมดประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ย่อมเห็นได้อยู่ในตัวว่าการบังคับขู่เข็ญหรือจูงใจนั้นต้องใช้ระยะเวลาหลายครั้งหลายคราติดต่อกันไป ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องได้สวนในรายละเอียดอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนั้นตามคำฟ้องข้อ ๕ โจทก์ก็ได้ชี้ช่องในการที่จะให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถที่จะเรียกพยานมาไต่สวนเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลยโดยระบุชี้ว่าโจทก์มี นายธีระศักดิ์ ถิมประเสริฐศักดิ์ เป็นพยานยืนยันว่าขณะเกิดเหตุคดีนี้จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

มีอำนาจให้คุณให้โทษข้าราชการในกระทรวงหรือต่างกระทรวงได้ ส่วนจำนวนจะมีอำนาจเช่นนั้นหรือไม่ ก็เป็นข้อที่ศาลจะต้องพิจารณาภายหลังจากมีการสืบพยานหรือไต่สวนพยานแล้ว และยังได้ระบุชื่อชื่อ ในการที่จะนำพยานอื่น ๆ มาไต่สวนไว้ด้วยเช่น นางน้อม เชยชม นายปัญญา พัฒนประเสริฐ นายพร้อม แยมเม้ง นายสมชาย โชติธรรมธารา นายถวัลย์ ทิมาสาร ทั้งได้ระบุว่ายังมีพยานบุคคลและ พยานเอกสารอื่น ๆ อีกซึ่งโจทก์ก็สามารถร้องขอต่อศาลที่จะนำพยานนอกเหนือจากนี้เข้าไต่สวนได้ เมื่อพิจารณาฟ้องของโจทก์โดยตลอดแล้ว องค์กรผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงเอกฉันท์ว่า ฟ้องของโจทก์ ได้บรรยายครบหลักเกณฑ์การกระทำอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ และ มาตรา ๑๕๑ ประกอบมาตรา ๘๔ และทำให้จำเลยสามารถเข้าใจข้อหาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๕๘ ทั้งได้ชี้ชื่อที่จะให้ศาลเรียกพยานใดมาไต่สวนเพื่อพิสูจน์การทำความผิด ของจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีของ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘ ดังนั้น ฟ้องของโจทก์ จึงเป็นฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า จำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากรายกรหลายรายตามฟ้อง หรือไม่ ข้อเท็จจริงตามจำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบการไต่สวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของศาล และการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของจำเลยตามเอกสารหมาย จ. ๕๕ รวม ๘๘๑ แผ่น ฟังได้ว่า ปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๔ ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย จำเลยได้กว้านซื้อที่ดินจากรายกรหมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมี นายพร้อม แยมเม้ง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ และนายอนุ หรือเปีย โสตศรีทิพย์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ เป็นนายหน้าซื้อที่ดินจากรายกร ซึ่งเป็นที่ดินที่รายกร มีหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) มีรายกร หลายรายยินยอมขายที่ดินให้จำเลย แต่รายกรอีกหลายรายไม่ยินยอมขายที่ดินให้จำเลย โดย นายเฉลียว บุญมาก ได้เบิกความต่อศาลและยืนยันคำให้การที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การ เอกสารหมาย จ. ๒๑ ว่า จำเลยซื้อที่ดิน ล้อมหมดแล้ว กล่าวไม่มีทางออกพยานจึงต้องขายที่ดินให้จำเลย ๔ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๘๐ ไร่ นางน้อม เชยชม เบิกความต่อศาลประกอบคำให้การที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม

และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๑๗ ว่า พยานชายที่ดินให้จำเลย ๑๐ กว่าแปลง โดยจำเลยไปที่บ้านพยาน ๓ ครั้ง จำเลยบอกว่าที่ดินแปลงอื่นขายหมดแล้ว หากพยานชายที่หลังบาทเดียวก็จะไม่มีใครซื้อ พยานกลัวที่ดินของพยานไม่มีทางออก จึงต้องขายที่ดินให้จำเลย นายจ่านงค์ สุขมะ เบิกความต่อศาลประกอบบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๑๕ ซึ่งให้การขณะพยานบวชเป็นพระภิกษุว่า พยานชายที่ดินจำนวน ๓๕ ไร่ ให้แก่จำเลย ประชาชนกลัวอิทธิพลของจำเลย นายทองแย้ม ยิ้มละมัยเบิกความต่อศาลยืนยันข้อเท็จจริงที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๑๖ ว่า พยานเป็นบุตรของนายบุญมา มีพี่สาวชื่อนางทองเจือ มีน้องสาวชื่อนางสาวพิมพ์ พยานเคยเป็นพยานในการซื้อขายที่ดินระหว่างนางทองเจือกับจำเลย และนางสาวพิมพ์ได้ขายที่ให้จำเลยเพราะช่วงรังวัดคนหลักปักครูก๊่าที่ดินของนางสาวพิมพ์ นางสาวพิมพ์จึงจำเป็นต้องขายที่ดิน นายปัญญา พัฒนประเสริฐ เบิกความต่อศาลและยืนยันคำให้การที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๑๘ ว่า จำเลยให้นายอนุหรือเปีย โสตศรัทธีย์ ไปตามพยาน ๕ ครั้ง ครั้งที่ ๖ พยานจึงยอมไปพบจำเลยที่บ้านและยอมขายที่ดินให้เพราะจำเลยซื้อที่ดินล้อมรอบหมดแล้วและพยานกลัวอิทธิพลของจำเลย นอกจากนี้ยังมีนายพร้อม เข้มเม่ง ซึ่งต่อมาเป็นกำนันตำบลคลองด่านและเคยเป็นนายหน้าขายที่ดินให้จำเลยเบิกความต่อศาลประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ. ๑๙ ว่า ราษฎรรายใดไม่ยอมขายที่ดินให้จำเลยช่วงรังวัดก็จะนำหลักไม้ปักที่ดินไว้ อ้างว่ารุกกล้าที่ดินของผู้อื่นต่อมาบริวารของจำเลยจะติดต่อให้ราษฎรยอมขายที่ดินให้จำเลย หากไม่ขายจะถูกล้อมไว้จนราษฎรต้องยอมขายที่ดินให้จำเลยในราคาต่ำ นางหนูไม่ยอมขายที่ดินให้จำเลยเมื่อจำเลยตบโต๊ะงูบังคับซื้อ นางหนูก็ตบโต๊ะด้วย จำเลยพูดว่าหากไม่ขายจะนำหินมาถมที่ของนางหนู เห็นว่า การที่จำเลยซื้อที่ดินจากราษฎรหลายรายรวม ๖๔ แปลง เป็นที่ดินติดต่อกันเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ ย่อมมีทั้งที่ราษฎรเต็มใจขายที่ดินให้และไม่เต็มใจขายที่ดินให้เพราะราษฎรต้องการใช้ที่ดินทำมาหากินต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม หากที่ดินที่จำเลยซื้ออยู่ในลักษณะปิดล้อมที่ดินแปลงอื่นก็เป็นไปตามสภาพที่ตั้งของที่ดินแปลงนั้น ๆ หากใช่เป็นการซื้อเพื่อเจตนาปิดล้อมที่ดินแปลงอื่น จนกระทั่งเจ้าของที่นั้นยินยอมขายในภายหลังไม่ และการที่จำเลยกล่าวในทำนองว่าจะเอาดินถมแล้ว

ทำให้ราษฎรที่ไม่ยอมขายที่ดินให้เข้าออกที่ดินของตนไม่ได้ ก็เป็นการกล่าวตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นได้ หากเป็นการบังคับว่าผู้นั้นจะต้องขายที่ดินให้จำเลยแต่อย่างใด องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔ ว่า ข้อเท็จจริงส่วนนี้รับฟังไม่ได้ว่าจำเลยและบริวารได้บังคับซื้อที่ดินจากราษฎรหลายรายตามฟ้อง และไม่จำต้องวินิจฉัยว่า จำเลยได้ใช้อำนาจในการนี้โดยชอบหรือไม่

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๐ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๑ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๒ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๓ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ตามเอกสารหมาย จ. ๘๔ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ เหตุที่มีการสอบสวนและมีการดำเนินคดีเรื่องนี้ในเวลาต่อมาสืบเนื่องมาจากการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวันตามเอกสารหมาย จ. ๒ และมีคำร้องเรียนของนายเฉลา ทิมทอง ราษฎรตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อสำนักงานนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งได้ร้องเรียนต่อ นายจรูญ ยังประภากร วุฒิสมาชิกจังหวัดสมุทรปราการ เรื่องการทุจริตการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษและทำหนังสือ “เปิดโปงโคตรโจ่งโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ เจาะลึกทุกชั้นตอนของกลุ่มขบวนการโจ่งชาติ ๒๓,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท” ตามคำให้การของนายเฉลา เอกสารหมาย จ. ๒๕ ประกอบกับเอกสารหมาย จ. ๕๔ นอกจากนี้ยังมีราษฎรตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ร้องเรียนเรื่องทำนองเดียวกันนี้ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ และยังสามารถร้องเรียนเรื่องอื่น ๆ เช่น การก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียมิได้มีการศึกษาผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จากการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเบื้องต้นได้ตั้งข้อกล่าวหาว่าบุคคลจำนวน ๑๘ คนกระทำความผิดทางอาญาได้แก่ จำเลยขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่กรมที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการออกเอกสารสิทธิประกอบด้วย นายไพศาล กาญจนประพันธ์ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมมาตร ดลมินทร์ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมชัย แดงน้อย ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายชวณัฐ โฉมจังหวัด ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายอริยะ สุกวรรณรัตน์

ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายพรชัย ดิสกุล ขณะดำรงตำแหน่งช่างรังวัดช่วยราชการสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวีระวงศ์ สุวรรณฉวี ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายคมชิต วิษณุเดชา ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวิจิตร พรหมนารถ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเมืองสมุทรปราการ ช่วยราชการฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวิชัย ฉ่างทองคำ ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานหนังสือสำคัญ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ขณะดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ นายณรงค์ ยอดศิริจินดา ขณะดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ นายวิชัย สิงห์สุวรรณ ขณะดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๓ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นางอุบลรัตน์หรือธัญรัตน์ โอภาส ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน ๑ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายวงษ์ ชาญสมร ขณะดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ นายวานิตย์ อินทร์ภัย ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมพร พรหมพันธุ์ ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้างานรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และคนสุดท้ายคือนายสุรงค์ฤทธิ์ อุทยานกุล ขณะดำรงตำแหน่งช่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จากการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่า การกระทำของนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เป็นความผิด แต่ขาดอายุความในการดำเนินคดีอาญาไปแล้ว ส่วนที่การกระทำของนายวิชัย สิงห์สุวรรณ จนถึงนายสุรงค์ฤทธิ์ อุทยานกุล ตามลำดับ ไม่เป็นความผิด

ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นยังฟังเป็นยุติได้ว่า เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ มีประกาศผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ กำหนดให้ที่ดินชายทะเลฝั่งตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนยาวตั้งแต่กันมูลดินที่คลองบางปิ้ง ตำบลเมือง อำเภอมืองสมุทรปราการ ไปตามคันดินกั้นน้ำเค็มซึ่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานขุดไว้จนจดคลองสี่ลิ่ง ตำบลบางเหี้ย สุดเขตจังหวัดสมุทรปราการ ติดต่อกับท้องที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนกว้างมีอาณาเขตตั้งแต่กันมูลดินลงไปจนจดทะเล เป็นที่หวงห้ามสำหรับใช้ราชการเกษตรกรรม ปล่อยให้หวงห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าจับจองหรือถือกรรมสิทธิ์ด้วยประการใด ๆ โดยผลการอันเป็นการขัดขวางต่อความประสงค์ของทางราชการเป็นอันขาด เว้นแต่ผู้มีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดิน

อันถูกต้องอยู่แล้วก่อนวันประกาศส่วนเขตหวงห้ามนี้ ต่อมาเมื่อพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางปะกง บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ โดยให้แบ่งที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ขอ ซึ่งได้ทำประโยชน์ในที่ดินกับผู้ขอที่อยู่ในท้องที่และสามารถจะรับทำการเพาะปลูกเองได้ในที่ดินนั้น และยังมีประกาศให้ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ บังคับถึงอำเภอเมืองสมุทรปราการ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๗๔ และต่อมาได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับเมื่อปี ๒๔๘๕ ซึ่งการมีพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาสองฉบับดังกล่าวข้างต้นก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติของกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยจึงได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ มท. ๐๗๑๑/๑๐๑๔๖ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่าที่ดินหวงห้ามดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ และหากที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุควรให้กระทรวงการคลังหรือกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนการหวงห้าม หรือควรดำเนินการจัดแบ่งให้แก่ราษฎร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือที่ นร. ๐๖๐๑/๑๐๕๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ว่า ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วโดยมีผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนจังหวัดสมุทรปราการ และผู้แทนกรมธนารักษ์ร่วมพิจารณาด้วย โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมซึ่งโต้แย้งกันว่าเคยแบ่งที่ดินให้ราษฎรหรือไม่ จึงให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายร่วมกันโดยพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นเสียชั้นหนึ่งก่อน เพราะอาจมีข้อยุติที่แตกต่างจากเดิม กระทรวงมหาดไทยรับทราบแล้ว จึงได้แจ้งให้กรมที่ดินและจังหวัดสมุทรปราการ ดำเนินการต่อไป ต่อมาได้มีการประชุมพิจารณาหลายครั้งโดยไม่มีการนำประเด็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๘๕ ขึ้นมาพิจารณาผลของการที่มีพระราชบัญญัติดังกล่าวทำให้ที่เพชชะตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดยังเป็นที่ดินหวงห้ามเป็นที่สาธารณะซึ่งจะดำเนินการออกหลักฐานเอกสารสำคัญไม่ได้ เว้นแต่จะมีสิ่งสำคัญสำหรับที่ดินอันถูกต้อง ตามกฎหมายอยู่ก่อนมีประกาศฉบับดังกล่าว ด้วยเหตุนี้เองเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเกี่ยวกับที่ดินบริเวณนี้ ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ และที่ดินส่วนที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรรแก่ราษฎรตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๒๕ สืบเนื่องจากการร้องเรียนของนายเฉลา ทิมทอง และราษฎรตำบลคลองด่าน

ต่อมาจึงมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ก. ๑๕ ตั้งกรรมการตรวจสอบและสอบสวนกรณีการทุจริตโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีพลตำรวจโท นพดล สมบูรณ์ทรัพย์ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษในขณะนั้น เป็นประธาน และมีราษฎรในพื้นที่เป็นผู้นำชี้ ผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏว่า คลองกะโหลก ซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ อยู่ทางทิศเหนือตรงกับทางเข้าออกของโครงการจัดการน้ำเสีย ถูกถมเป็นถนน มีแนวลำคลองออกมาจากทางด้านทิศตะวันออกของประตูทางเข้าโครงการขนานไปกับรั้วเขียวเข้าไปในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๓๖ ซึ่งมีสภาพถูกดินถมทับแล้วขุดเพื่อให้เป็นแนวลำคลอง คลองทะเลซึ่งอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินเพื่อก่อสร้างโครงการคลองห้ำซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการถมที่ดินปิดแนวลำคลองและปลูกต้นไม้ เพื่อเป็นการอำพราง คลองตาเขอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ มีการปิดกั้นและถมคลอง สภาพเริ่มตื้นเขิน ส่วนคลองไม้ข้างซึ่งอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ มีการก่อสร้างทับแนวคลอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการชุดดังกล่าวพร้อมด้วยผู้แทนของกรมที่ดิน กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กรมธนารักษ์ และพนักงานสอบสวน กองปราบปรามได้ร่วมกันไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าว ตรวจสอบพิกัดตำแหน่งด้วยเครื่องมือหากำพิกัดด้วยการวัดสัญญาณดาวเทียม (จีพีเอส) เพื่อตรวจสอบแนวคลองกะโหลก คลองห้ำ คลองทะเล และคลองตาเข ในเรื่องนี้มี นายชัยวัฒน์ นาวิภาพ มาเบิกความต่อศาลโดยยืนยันคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๓๗ ประกอบกับรูปถ่ายแผนที่ทางอากาศเอกสารหมายเลข จ. ๕๓ ได้ความว่า นายชัยวัฒน์เป็นวิศวกรรังวัด ๘ ว. หัวหน้ากลุ่มสร้างและรับสัญญาณดาวเทียม สำนักเทคโนโลยีแผนที่กรมที่ดิน พยานได้เตรียมรูปถ่ายแผนที่ทางอากาศปี ๒๕๓๔ และ ๒๕๔๔ ไปใช้ในการตรวจหาด้วย จากการตรวจพบว่าพื้นที่บางส่วนยังมีสภาพเป็นคลอง และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้แนวคลองทั้ง ๔ สาย เมื่อสอบถามจากชาวบ้านจึงทราบชื่อของคลองต่าง ๆ จากนั้นได้ลงคำพิกัดกำหนดจุดไว้คือคลองกะโหลกอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ กับโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๑๔๗ กำหนดจุด เอ. ๑ ถึง เอ. ๖ คลองตาเขอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดคำพิกัดจุด บี. ๑ ถึง บี. ๒๕ คลองห้ำอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ได้กำหนดคำพิกัดจุด ซี. ๑ ถึง ซี. ๒๗ และคลองทะเลอยู่ระหว่างโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ กับโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ กำหนดคำพิกัดจุด ดี. ๑ ถึง ดี. ๒๒ ตามรายละเอียดในแผนที่รูปถ่ายทางอากาศปี ๒๕๔๔

นางกัลยกร กันตสุวรรณ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษในขณะนั้น เป็นกรรมการคนหนึ่ง ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการให้ตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีการออกโฉนดที่ดิน อันเป็นที่ตั้งโครงการดังกล่าวว่าชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่ โดยตรวจสอบเฉพาะที่ดิน ๕ แปลงที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นขอออกโฉนดที่ดิน นางกัลยกรเบิกความต่อศาล โดยยืนยันคำให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ไว้ตามเอกสารหมาย จ. ๓๕ ประกอบกับ จ. ๘๘ ว่า เมื่อพยานได้ตรวจจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระวังรูปถ่ายทางอากาศทั้งก่อนและ หลังปีที่ดินออกโฉนดที่ดิน สารบบเรื่องราวการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขอ ออกโฉนดที่ดิน และเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินและทะเบียนการครอบครองที่ดินของกรมที่ดิน และสำนักงานที่ดินอำเภอบางป่อ ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศของผู้ว่าราชการ จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกรรมการชุดนี้ สรุปได้ว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ออกโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมาย กล่าวคือ

๑. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ซึ่งนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน ให้เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๔๔/๕๘, ๖๐/๕๘, ๗๐/๕๘, ๗๘/๕๘, ๑๑๓/๕๘, ๑๑๗/๕๘ และเลขที่ ๒๒๗/๕๘ รวม ๗ ฉบับ และมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๖ ถึง ๓๗, ๓๔, ๘๗, ๑๓๐ ๑๔๓, ๑๖๑, ๒๐๗, ๒๓๕, ๒๔๘, ๒๖๐, ๒๖๓ และเลขที่ ๒๖๔ รวม ๑๓ ฉบับ พบว่าแบบแจ้ง การครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับคลองสาธารณะ ได้แก่คลองไม้จ้างและคลองตรง ซึ่งประชาชนใช้ร่วมกัน และพบว่ามีกานำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเลขที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่ คนละระวางมาอ้างขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก่อนนำออกเป็นโฉนดที่ดิน โดยมี เจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินทั้งบุคคลและนิติบุคคลจำนวน ๑๕ ราย ตามสารบบ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ เอกสารหมาย จ. ๘๐ รวม ๓๑๘ แผ่น

๒. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๕ โดยนายไพศาล กาญจนประพันธ์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดิน โดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๒๒/๕๘, ๓๒ ถึง ๓๔/๕๘, ๓๕/๕๘ ๕๖/๕๘, ๘๕/๕๘, ๑๑๘/๕๘, ๑๒๒/๕๘, ๑๒๗/๕๘, ๑๔๑/๕๘, ๑๖๕/๕๘, ๑๗๔ ถึง ๑๗๕/๕๘

๒๐๐/๕๘, ๒๐๔/๕๘, ๒๑๓ ถึง ๒๑๘/๕๘, ๒๒๕/๕๘ และ ๒๓๒/๕๘ รวม ๒๑ ฉบับ และมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๒๐๖ และ ๒๓๐ รวม ๒ ฉบับ จากการตรวจสอบพบว่าแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวถนนหลวงพ่อบาน ซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๕๕๘ ทับคลองสาธารณะได้แก่คลองตาแซและคลองห้างที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน นอกจากนี้พบว่ามีผู้นำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนระวางกับโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าวมาอ้างขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก่อนที่จะนำออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๓ เอกสารหมาย จ. ๘๑ รวม ๒๔๑ แผ่น

๓. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นายสมมาตร คลมินทร์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๓๕/๕๘, ๓๕/๕๘ รวม ๒ ฉบับ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๘, ๑๑๐, ๑๖๐, ๑๖๕, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๖, ๑๕๑ ๑๕๘, ๒๐๒, ๒๕๑ และ ๒๕๕ รวม ๑๒ ฉบับ จากการตรวจสอบแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดิน เมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวเขตถนนหลวงพ่อบาน ซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๕๕๘ และทับคลองสาธารณะได้แก่คลองทะเลที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และจากการตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิพบว่า มีการนำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนระวางกับโฉนดที่ดินแปลงข้างต้นมาอ้างขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก่อนที่จะนำออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว ๑๑ แปลง โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ เอกสารหมาย จ. ๘๒ รวม ๑๗๒ แผ่น

๔. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ออกให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โดยนายสมมาตร คลมินทร์ เป็นผู้ลงนามออกโฉนดที่ดิน เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๕๓/๕๘, ๑๒๓/๕๘, ๑๔๘/๕๘, ๒๓๕/๕๘ และ ๒๕๒/๕๘ รวม ๕ ฉบับ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๑๓๓, ๒๕๕ ๓๒๑/๓๑, ๓๒๒/๕๓ และ ๓๒๓/๒๕ รวม ๕ ฉบับ จากการตรวจสอบพบว่ามีการนำหลักฐานแบบ

แจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๕๓/๕๘ ซึ่งได้มีการออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๕๓ เดิมแปลงไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๑ ได้มีการแบ่งแยกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๒๕๕ ในวันเดียวกัน และต่อมาได้มีการแบ่งแยกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๗๒๒/๕๓ เมื่อปี ๒๕๓๖ แล้วกลับยื่นนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๕๓/๕๘ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๗๒๒/๕๓ และเลขที่ ๒๕๕ มารวมออกโฉนดที่ดินซ้ำอีก และเมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่า ทับคลองสาธารณะได้แก่ คลองนางหงษ์สาย ๒ โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๘ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ เอกสารหมาย จ. ๘๓ รวม ๑๓๗ แผ่น

๕. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ซึ่งออกให้บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๖ ลงนามโดยนายสมมาตร คลมินทร์ เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ ๗๑/๕๘ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๓๐ ๓๑, ๖๕, ๗๖, ๗๘, ๑๑๖, ๑๔๔, ๑๗๗, ๑๘๕, ๒๑๖ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) แปลงแยกเลขที่ ๑๕๗/๕, ๑๕๘/๑๕, ๑๖๓/๕๒, ๑๖๒/๑๕๓, ๑๖๔/๑๕๔, ๑๖๑/๑๕๕, ๑๖๐/๑๕๖ ๑๕๕/๑๖๗, ๗๒๘/๑๕๖, ๗๒๓/๒๐๓, ๗๒๕/๒๔๗ รวม ๒๑ ฉบับ จากการตรวจสอบพบว่า แบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำออกเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) และโฉนดที่ดินเมื่อมีการรวมแปลงเพื่อออกโฉนดที่ดินแล้วปรากฏว่าทับแนวถนนหลวงพ่อบ้านที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันซึ่งตรวจสอบจากระวางปี ๒๔๕๘ และพบว่าเป็นการออกเอกสารสิทธิโดยการนำหลักฐานใบไต่สวนและหมายเขตที่ดินระวางอื่นซึ่งอยู่คนละระวางกับโฉนดที่ดินแปลงข้างต้นมาขออ้างออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจำนวน ๘ แปลง โดยมีเจ้าหน้าที่และบุคคลเกี่ยวข้องในการออกโฉนดที่ดินจำนวน ๑๖ ราย ตามสารบบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ เอกสารหมาย จ. ๘๔ รวม ๓๐๓ แผ่น

สำหรับที่ดินที่ออกโฉนดทั้ง ๕ แปลงนั้นออกในบริเวณที่ประกาศเป็นที่เขตของทางราชการหรือไม่ คณะกรรมการชุดนี้มีความเห็นว่า แม้จะมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๑ รับรองที่ดินดังกล่าวถูกเพิกถอนสภาพการเป็นที่เขตไปแล้วก็ตาม แต่มติคณะรัฐมนตรีมิใช่กฎหมาย และยังมีปัญหาที่ต้องตรวจสอบว่าข้ออ้างดังกล่าวตรงตามข้อเท็จจริงหรือไม่ การที่คณะรัฐมนตรีมีมติดังกล่าวก็มิได้มีการหยิบยกพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอเมืองสมุทรปราการ

บางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๕ ขึ้นมาพิจารณาด้วย

เกี่ยวกับพื้นที่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนี้ได้เป็นประเด็นที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้นำมาพิจารณาว่า ความเป็นที่เพชชะมูลฝอยยังคงสภาพอยู่หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีความเห็นทำนองเดียวกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ โดยให้เหตุผลไว้ในหน้า ๒๒๔ ถึง ๒๒๕ ในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการได้มีประกาศหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าสำหรับใช้ราชการเพชชะมูลฝอย จึงมีผลให้ที่ดินบริเวณนี้เป็นที่สงวนหวงห้ามโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการหวงห้ามก่อนมีพระราชบัญญัติหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งใช้บังคับวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๘ ที่กำหนดให้การหวงห้ามที่ดินต้องทำเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้นเมื่อขณะนั้นไม่มีกฎหมายกำหนดวิธีการหวงห้ามไว้แต่อย่างใด ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงออกประกาศหวงห้ามมิให้ผู้ใดจับจองหรือถือครองกรรมสิทธิ์โดยพลการได้ และเมื่อต่อมาจะปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดแบ่งเขตที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๓ ครอบคลุมพื้นที่หวงห้ามที่เพชชะมูลฝอยตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๒ ด้วยก็ตาม เมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์และข้อความตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็เพื่อนำที่ดินมาจัดแบ่งให้แก่ราษฎรเพื่อทำกิน โดยให้ผู้ประสงค์จะขอรับที่ดินยื่นเรื่องราวเป็นหนังสือต่อข้าหลวงพิเศษ มิได้มีการซื้อความใดที่ระบุให้ยกเลิกประกาศหวงห้ามที่เพชชะของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการทั้งหมดแต่อย่างใด ทั้งตามมาตรา ๓ กำหนดที่จะแบ่งให้แก่ราษฎรคือที่ดินที่กำหนดไว้ในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอันเป็นที่ดินซึ่งอยู่ในเขตการชลประทานเฉพาะที่ซึ่งยังไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงแน่ชัดว่า ข้าหลวงพิเศษมิได้มีการจัดแบ่งที่ดินบริเวณนี้ให้แก่ราษฎรแต่อย่างใด จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ มีประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการแบ่งที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นการยกเลิกการจัดแบ่งที่ดินให้แก่ราษฎร ดังนั้นที่ดินบริเวณที่มิได้จัดแบ่งให้แก่ผู้ใด จึงยังคงเป็นที่สงวนหวงห้ามไว้สำหรับใช้เป็นที่เพชชะมูลฝอยตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

เช่นเดิม พระราชกฤษฎีกากำหนดจัดแบ่งที่ดินซึ่งไม่ได้ยกเลิกหรือลบล้างประกาศหวงห้ามที่ดินเป็นที่
เกษตรกรรมแต่อย่างใด หากแต่เป็นเพียงกำหนดให้สามารถนำที่ดินหวงห้ามไปจัดแบ่งให้แก่ราษฎร
เท่านั้น ต่อมาแม้มีมติคณะรัฐมนตรีให้ระงับร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินหวงห้ามที่เกษตรกรรม
เพราะคณะรัฐมนตรีเห็นว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งเขตที่ดินในอำเภอบางบ่อ บางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ และอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่ราษฎร พ.ศ. ๒๔๗๓ มีผลเป็น
การลบล้างประกาศหวงห้ามที่ดินของผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๒ ก็ตาม
แต่ความเห็นและมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็หาใช่กฎหมายที่จะยังผลให้เป็นการถอนสภาพความเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะหรือถูกลบล้างหรือยกเลิกไป
แต่ประการใดไม่ ดังนั้น ถึงแม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการแจ้งแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑)
ตามประมวลกฎหมายที่ดินในเขตพื้นที่สงวนหวงห้ามเป็นที่เกษตรกรรม การแจ้งแบบการครอบครอง (ส.ค. ๑)
ในพื้นที่ดังกล่าวก็ย่อมเป็นการแจ้งโดยมิชอบ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิขึ้นใหม่แก่ผู้แจ้งตามพระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๕ วรรคสอง แต่ประการใด ผู้แจ้งจึงไม่ใช่เป็นผู้มี
สิทธิครอบครองที่ดินตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินที่จะนำมาขอออกโฉนดที่ดิน ตามวิธีการ
ดังกล่าวได้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงมีความเห็นว่า การออกที่ดิน
โฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงยังเป็นการออกทับที่เกษตรกรรมซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่อีกด้วย

กรมสอบสวนคดีพิเศษยังได้มีหนังสือแจ้งรายงานการสอบสวนดังกล่าวไปยังกรมที่ดิน ซึ่งต่อ
กรมที่ดินได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งนายถวัลย์ ทิมสาร
ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน ๘ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ
แสดงสิทธิที่ดิน สำนักมาตรฐานออกหนังสือสำคัญเป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อพิจารณากรณีทุจริต
โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดิน
ทั้ง ๕ แปลงดังกล่าวมาข้างต้น โดยกรมที่ดินมีคำสั่งให้ประสานกับคณะกรรมการตามคำสั่งสำนัก
นายกรัฐมนตรี ที่ ๕๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๖ และมีหน้าที่ช่วยเหลือในการสอบข้อเท็จจริง
ตามเอกสารสารบบเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ตลอดจนให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องระเบียบ
และกฎหมายเกี่ยวข้องกับที่ดิน จากการตรวจสอบเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดินของคณะทำงานชุดนี้
ได้สรุปความเห็นว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออกที่ไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย
เช่นเดียวกัน สรุปได้ดังนี้

๑. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ปราบภูข้อพิรุฬห คือผู้ขอยื่นคำขออนุญาตโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ แต่กลับปราบภูหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องการตรวจสอบและชี้แผนที่ระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๓ และหนังสือมอบอำนาจของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ขอออกโฉนดที่ดินลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ค. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รู้จักคลองสาธารณะ แต่จากหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขออนุญาตโฉนดที่ดินกลับระบุว่าติดคลองสาธารณะ และที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออนุญาตโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน

๒. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๘๑๗ ก็ปราบภูข้อพิรุฬหเช่นกัน คือผู้ขอยื่นคำขออนุญาตโฉนดที่ดินเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ แต่กลับปราบภูหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องการตรวจสอบและชี้แผนที่ระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ค. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รู้จักคลองสาธารณะ แต่จากหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขออนุญาตโฉนดที่ดินกลับระบุว่าติดคลองสาธารณะ จึงเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะประโยชน์และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออนุญาตโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน

๓. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ปราบภูข้อพิรุฬห คือที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออนุญาตโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดิน และด้านหลังแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาใช้เป็นหลักฐานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ก็ระบุว่าเป็นที่ทะเลาะ จากการตรวจสอบหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ที่นำมาเป็นหลักฐานในการขออนุญาตโฉนดที่ดินโดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ไปตามแผนที่สังเขปปรากฏว่าติดคลองสาธารณะและถนนสาธารณะ ดังนั้นการออกโฉนดที่ดินจึงทับคลองสาธารณะและถนนสาธารณะ

๔. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘ ปราบภูข้อพิรุฬห คือผู้ยื่นคำขออนุญาตโฉนดที่ดิน เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๓ แต่กลับปราบภูหลักฐานว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเห็นควรรับคำขอไว้เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบหลักฐานปรากฏว่ามีการนำหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เป็นหลักฐานในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) แล้วเมื่อปี ๒๕๐๑ มาเป็นหลักฐานใน

การออกโฉนดที่ดินครั้งนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีหมายเหตุว่าที่ดินตามหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) ดังกล่าวได้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ไปเพียงบางส่วน และระวางแผนที่เดิมปรากฏ เส้นทึบ เป็นทางสาธารณะตลอดแนวด้านทิศตะวันออกจดทิศตะวันตกแม้สภาพจะเปลี่ยนไปและไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่เมื่อยังไม่มีการถอนสภาพตามกฎหมายเมื่อจะออกโฉนดที่ดินจะต้องกันออกและรวมโฉนดที่ดินไม่ได้

๕. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ปรากฏข้อพิรุธ คือผู้ยื่นคำขออออกโฉนดที่ดิน เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ แต่ปรากฏหลักฐานบันทึกคำชี้แจงเรื่องตรวจและชี้แผนที่ระวาง (ร.ว. ๑๐) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๓ จากการตรวจสอบบันทึกถ้อยคำ (ท.ค. ๑๖) ของผู้ปกครองท้องที่ซึ่งยืนยันว่าไม่รู้จักทางสาธารณะ แต่จากหลักฐานระวางแผนที่เดิมปรากฏเส้นทึบเป็นทางสาธารณะตลอดแนวด้านตะวันออกจดทิศตะวันตก แม้สภาพจะเปลี่ยนไปและไม่มีการใช้ประโยชน์ แต่เมื่อยังไม่มีการถอนสภาพตามกฎหมายเมื่อจะออกโฉนดที่ดินจะต้องกันออก จะรวมโฉนดที่ดินไม่ได้ และที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่นำมาขออออกโฉนดที่ดินเป็นที่ดินอยู่คนละระวางกับที่ดินตามโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยสรุป คณะทำงานชุดนี้ก็มีความเห็นยืนยันในทำนองเดียวกันว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลง ให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นการออกโฉนดที่ดินที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบและกฎหมายด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นในเวลาไล่เลี่ยกันนี้กรมที่ดินยังมีคำสั่งที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงการออกโฉนดที่ดินบริเวณโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีนายชัยชาญ สิทธิวิรัชธรรม ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเป็นประธาน โดยให้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าโฉนดที่ดินเลขที่ดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๕ แปลงออกโดยชอบด้วยหรือไม่ และสมควรดำเนินการแก้ไขเพิกถอนอย่างไรหรือไม่ เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบมีใครบ้าง และควรดำเนินการทางวินัยอย่างไร ซึ่งจากการตรวจสอบของคณะกรรมการชุดนี้มีความเห็นว่า มีการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบ ๔ แปลง คือ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ ๑๓๘๑๓, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๒๘ ส่วนโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๖๕ ออกโฉนดโดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับปัญหาที่ว่าที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโฉนดทั้ง ๕ แปลงนี้ยังเป็นที่ยังงวนไว้สำหรับทะเลาะหรือไม่ คณะกรรมการชุดนี้เห็นว่า ที่ดินบริเวณที่ออกโฉนดที่ดินดังกล่าวนี้ไม่มีสถานะเป็นที่หวงห้ามของทางราชการเป็นที่ทะเลาะอีกต่อไปตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีการออกโฉนดที่ดิน

ในครั้งนี้ ส่วนปัญหาในการออกทับถนนหลวงพ่อบ้านนั้น คณะกรรมการได้ตรวจสอบจากหลักฐาน
ระวางเดินสำรวจปี ๒๔๕๘ พบว่ามีตลอดถนน แต่จากการตรวจแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑)
ทุกแปลงที่นำออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงไม่มีแปลงใดระบุว่าจะถนนหรือทางดังกล่าวแต่อย่างใด
ประกอบกับอำเภอบางบ่อได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบในขณะที่มีการขออนุญาตโฉนดที่ดินเมื่อปี ๒๕๓๔
ถึง ๒๕๓๖ ไม่พบสภาพเป็นถนนสาธารณะแต่อย่างใดตามหนังสือเรื่องการตรวจสอบการรังวัดออก
โฉนดที่ดินเอกสารหมายเลข จ. ๘๐ ถึง จ. ๘๐

ต่อมานายประทีป เจริญพร ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินในขณะนั้นได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็น
ประธานคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้เบิกความต่อศาลและ
ได้ให้การไว้ต่อคณะอนุกรรมการได้สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๔๘ สรุปความได้ว่า มีการออก
โฉนดที่ดินโดยมิชอบโดยการนำแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำ
ประโยชน์ (น.ส. ๓) สำหรับที่ดินแปลงอื่นมาขออนุญาตโฉนดที่ดินดังกล่าว และเป็นที่ดินซึ่งไม่สามารถ
ออกโฉนดที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย คือออกทับคลองสาธารณะประโยชน์ คณะกรรมการสอบสวนชุดนี้
จึงมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่ด้วย โดยการกันเขตที่ดินส่วนที่ออกทับคลอง
สาธารณะและแก้ไขเรื่องราวการขออนุญาตโฉนดที่ดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งหมายเหตุในเอกสารเพื่อให้
ข้อเท็จจริงถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

ยังได้ความต่อมามีอีกว่า นายวรารุช วราภรณ์ ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมที่ดิน
ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกชุดหนึ่ง เพื่อสอบสวนและดำเนินการตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวล
กฎหมายที่ดิน ผลการดำเนินการของคณะกรรมการชุดใหม่นี้ก็สอดคล้องกับชุดที่นายประทีปเป็นประธาน
โดยเห็นว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะประโยชน์ และนำหลักฐานที่ดินแปลงอื่นมา
ออกสลับแปลง จึงมีความเห็นให้แก้ไขรูปแผนที่และจำนวนเนื้อที่โดยการกันเขตที่มีการทับคลอง
สาธารณะออก และแก้ไขเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินให้ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง

เมื่อสำนักงานมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญได้ตรวจสำนวนการสอบสวนนี้แล้ว เห็นว่า
แม้เป็นการออกโฉนดที่ดินโดยมิชอบเพียงบางส่วน แต่เมื่อได้จัดทำรูปแผนที่ต่อท้ายคำสั่งเพื่อแก้ไขแผนที่
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี แจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากสภาพพื้นที่
เปลี่ยนแปลงไปมากจนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าออกโฉนดที่ดินทับคลองสาธารณะเป็นจำนวนเนื้อที่เท่าไร
และไม่สามารถชี้แนวเขตได้เมื่อเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินไม่สามารถดำเนินการรังวัดกันเขตส่วนที่ออก

โฉนดที่ดินโดยมิชอบออกได้ ประกอบกับกระทรวงการคลังผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวส่งมอบโฉนดที่ดินคืน โดยไม่คัดค้านเรื่องการแก้ไขดังกล่าว กรมที่ดินจึงมีคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินทั้ง ๔ แปลงนั้น

เห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือคำสั่งแต่งตั้งโดยกรมที่ดินได้แต่งตั้งบุคคลซึ่งล้วนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพิจารณาการออกโฉนดที่ดินตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หน้า ๒๒๖ ถึงหน้า ๒๓๑ แม้จะมีข้อโต้แย้งว่าโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงนั้นจะออกทับถนนหลวงพ่อบาน อันเป็นถนนสาธารณะหรือออกทับที่สงวนไว้เป็นที่เพาะของทางราชการหรือไม่ก็ตาม แต่ได้ความชัดเจนจากคณะกรรมการทุกชุดรวมทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า การออกโฉนดที่ดินดังกล่าวเป็นการออกไม่ชอบเพราะเป็นออกทับคลองสาธารณะ มีการนำหลักฐานสำหรับที่ดินแปลงอื่นมาอ้างออกโฉนดที่ดิน และการออกโฉนดที่ดินก็ไม่เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ลงมติว่า การออกโฉนดที่ดินทุกแปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินและกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๕๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๙ ข้อ ๘ ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของราษฎรที่ประกอบอาชีพหรือมีที่อยู่อาศัยในที่ดินดังกล่าว และได้นำที่ดินไปขายให้แก่จำเลยกับพวก เช่น นายหัตสนัย กองแก้ว ได้เบิกความว่า เคยนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ของบริษัท สหมารินโปรดักส์ จำกัด ไปขอออกโฉนดที่ดิน เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินอ้างว่าไม่อาจออกโฉนดที่ดินในที่บริเวณนั้นได้เพราะเป็นที่ถูกกันไว้สำหรับใช้เพาะ ซึ่งต่อมาบริษัท สหมารินโปรดักส์ จำกัด ก็ได้นำที่ดินแปลงดังกล่าวไปขายให้บริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด และบริษัท ปาล์มบิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กลับสามารถนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) นั้นไปออกโฉนดที่ดินได้ นอกจากนี้นายหัตสนัยยังให้การยืนยันว่ามีคลองทะเล คลองตาพูน และคลองดอน อยู่ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔ ซึ่งมีสภาพเป็นคลองสาธารณะ นายพร้อม เข้มเม้ง เบิกความต่อศาลและยืนยันคำให้การที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า พยานเคยนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่ดินที่อยู่นอกโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการแต่อยู่ติดกันไป

ขออกโฉนดที่ดิน นายสมมาตร คลมินทร์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ในขณะนั้นบอกว่าไม่สามารถออกโฉนดที่ดินให้ได้เนื่องจากพื้นที่ทับลวดลายในระวางแผนที่ และพยานยืนยันว่ามีถนนหลวงพ่อบาน ต่อมาปรากฏว่าสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลีได้ออกโฉนดที่ดินให้แก่ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ตามคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๘ นายจำนงค์ สุขมะ ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า เคยไปขออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่ขายให้แก่จำเลย แต่ก็ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้ เพราะเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินอ้างว่าเป็นที่ทิ้งขยะและพยานปากนี้ได้ยืนยันว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีคลองสาธารณะประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหลายสาย ชาวบ้านใช้อาศัยสัญจรไปมา เท่าที่จำได้มีคลองนางหงษ์ คลองดอน คลองตรง คลองทะเล และคลองตาพูน ทั้งยังมีถนนสาธารณะชื่อถนนหลวงพ่อบานเริ่มจากวัดสว่างอารมณ์ไปทางหมู่บ้านสีลัง อยู่ไม่ไกลจากทะเล ซึ่งราษฎรในละแวกนั้นใช้เป็นทางเดินไปหาปูทะเลหรือซุคปู ปรากฏตามคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๕ นายจำปี โห้ประไพ ซึ่งเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน และเคยเป็นกำนันตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. และเบิกความต่อศาลว่า คลองสาธารณะที่มีการออกโฉนดที่ดินทับและมีการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ คลองนางหงษ์ คลองตาแซ คลองกะโหลก คลองตรง คลองไม้จ้าง และคลองดอน ซึ่งเป็นคลองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และยืนยันถึงความมีอยู่ของถนนหลวงพ่อบานที่มีความยาวประมาณ ๓ กิโลเมตร เป็นทางที่ราษฎรใช้เดินจากวัดสว่างอารมณ์ไปหมู่บ้านสีลัง ขณะที่พยานดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองด่านก็ยังได้ใช้ถนนหลวงพ่อบานอยู่ และยืนยันว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวทางราชการหวงห้ามไว้เป็นที่ทิ้งขยะ ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ ตามคำให้การเอกสารหมาย จ. ๒๐ นายทองแถม ยิ้มละมัย เบิกความยืนยันต่อศาลประกอบบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่า ถนนหลวงพ่อบานมีจริง พยานเคยเห็น และเบิกความว่าพยานเคยขายที่ดินให้แก่จำเลย ปรากฏตามคำให้การเอกสารหมาย จ. ๑๖ นอกจากพยานดังกล่าวยังมีพยานซึ่งเป็นราษฎรตำบลคลองด่านอีกหลายคน ที่มาเบิกความต่อศาลยืนยันในทำนองเดียวกัน ยังได้ความจากคำให้การของนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ปลัดอำเภอบางบ่อในขณะเกิดเหตุ และจากคำให้การของนายวงษ์ ชาญสมร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่านในขณะนั้น แม้นายเกรียงศักดิ์และนายวงษ์ไม่ได้มาเบิกความต่อศาลก็ตาม แต่ก็ได้เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และยืนยันคำให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ว่าการออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ขอเฉพาะรายนั้น นายอำเภอต้องไประวังแนวเขตว่าจะไปทับที่

สาธารณชนหรือไม่ ซึ่งนายอำเภอบางบ่อได้มอบหมายให้นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย นายณรงค์ ยอดศิริจินดา และนายวงษ์ ชาญสมร ไประวังแนวเขตที่สาธารณะ แต่ในตามความเป็นจริงแล้วนายเกรียงศักดิ์และนายวงษ์ให้การทำงานของตัวเองกันว่า พยานไม่ได้ออกไประวังแนวเขตที่ที่สาธารณะซึ่งจะต้องปฏิบัติ

เมื่อสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ สอดคล้องกับคำเบิกความของราษฎร และการรังวัดออกโฉนดที่ดินก็ได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นองค์คณะผู้พิพากษา จึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า การออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่าจำเลยข่มขืนใจหรือจูงใจให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายหรือไม่

ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติได้ว่า จำเลยเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการหลายสมัย เมื่อระหว่างวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ และระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึง ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตามลำดับ ต่อมาในปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ จำเลยได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งหลังนี้จำเลยได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลกรมที่ดินด้วย ส่วนการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในครั้งแรกนั้นจำเลยได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลกรมอื่นเช่น กรมแรงงาน กรมราชทัณฑ์ และการเคหะแห่งชาติ เป็นต้น จำเลยกับพวกได้กว้านซื้อที่ดินจากราษฎร ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ การซื้อขายดังกล่าวแม้จะซื้อในนามของบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า จำเลยมีหุ้นและเป็นกรรมการในบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ต่อมาบริษัท ปาล์มบิซ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ซื้อที่ดินจากบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ในราคา ๘๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการชำระราคาที่ดินให้แก่กัน แต่บริษัท ปาล์มบิซ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ได้ตีราคาที่ดินเป็นหุ้นแทน โดยจำเลยให้บริษัท นอร์ทเทอรัน ริชอส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทของจำเลยเป็นเจ้าของหุ้นดังกล่าว ดังนั้น บริษัท นอร์ทเทอรัน ริชอส จำกัด จึงเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ ๒๒ ของหุ้นทั้งหมดในบริษัท ปาล์มบิซ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ย่อมเห็นได้อยู่ในตัวว่า แม้จำเลยจะไม่มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ปาล์มบิซ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด แต่การที่จำเลยมีหุ้นอยู่ในบริษัท เหมือนแร่ลานทอง

จำกัด กิติ หรือบริษัท นอร์ทเทอร์น ริชอส จำกัด ได้เข้าไปมีหุ้นในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กิติ จำเลยก็ย่อมมีส่วนได้เสียในบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นี้ด้วย นำเชื่อว่าเป็นมูลเหตุประการหนึ่งที่จำเลยได้ก้าวขึ้นชื่อที่ดินจากรายชื่อในนามของบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด และขอออกโฉนดที่ดินในนามบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เพราะจำเลยมีส่วนได้เสีย ดังนั้นเมื่อมีการดำเนินการขอออกโฉนดที่ดิน จำเลยก็ยอมเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินการดังกล่าว เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงอื่น ๆ ประกอบได้ความว่า จำเลยได้ว่าจ้างนายกิติชัย พิมพาภรณ์ ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการกรมที่ดินและเกษียณไปแล้วมาทำงานกับจำเลย โดยนางอัมพร พิมพาภรณ์ ภริยาของนายกิติชัย ก็เบิกความยืนยันข้อเท็จจริงนี้ ยังได้ความจากคำเบิกความของนายสุรพงษ์ ไชยนิษฐ์ ซึ่งเดิมรับราชการอยู่ที่ฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาหนองแขม ต่อมานายทวี ชูทรัพย์ อธิบดีกรมที่ดินในขณะนั้น ได้ให้นายสุรพงษ์ไปช่วยราชการที่สำนักเลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ช่วยเหลือจำเลยทั้งงานในหน้าที่ราชการและงานส่วนตัว และเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้ไปดำเนินการเรื่องการจดทะเบียนรับโอนที่ดินให้บริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด ตลอดจนไปประสานเรื่องการขอออกโฉนดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ปรากฏตามคำเบิกความของนายสุรพงษ์ประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๑๔ นอกจากนี้ยังมีนายสุทัศน์ ธรรมรักคิด อดีตช่างรังวัดเป็นผู้ช่วยเหลือนายกิติชัยนำชี้ปักหลักเขตและเป็นพยานในบันทึกถ้อยคำต่าง ๆ นายสุทัศน์ ได้ทำการสำรวจที่ดินปักหลักหมุดเขตด้วยหลักไม้ และจัดทำแผนที่ส่วนตัวเพื่อใช้ประกอบในการชี้มุมเขตตามหลักเขตที่ดินในวันที่มีการรังวัดออกโฉนดที่ดินด้วย ซึ่งเป็นการก้าวก่ายการทำงานและครอบงำการใช้ดุลพินิจรังวัดออกโฉนดที่ดินของเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และปรากฏว่าก่อนทำการรังวัดนายกิติชัยและนายสุทัศน์ได้ไปดูสภาพที่ดินที่จะรังวัด พบว่าพื้นที่ดินที่ศได้ติดทะเล มีลักษณะเป็นเลน ป่าแสม และป่าโกงกาง การรังวัดด้วยเครื่องมือของทางราชการที่มีอยู่ในขณะนั้นทำได้ยากและไม่สามารถจะรังวัดให้อยู่ในหลักเกณฑ์ความถูกต้องตามระเบียบของกรมที่ดินได้ นายสมพร พรหมพันธุ์ ขณะนั้นเป็นช่างรังวัด ๕ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จึงได้ชวนนายพรชัยซึ่งเคยทำงานอยู่ที่กรมประมง และมีความสามารถในการรังวัดที่ติดทะเลนี้ท่วมถึงไปช่วยรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งให้นายพรชัยไปช่วยราชการเป็นการประจำที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายพรชัยเบิกความประกอบคำให้การต่อพนักงาน

สอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๐๑ ว่า การรังวัดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นพื้นที่แปลงใหญ่และเป็นทีลุ่มน้ำท่วมถึง ต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและมีความละเอียดถูกต้องสูง นายพรชัยจึงได้หารือกับนายสมชัย แดงน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัด ต่อมานายกิติชัยคนของจำเลยก็ได้พานายสมชัยและนายพรชัยไปพบจำเลย จำเลยให้นายพรชัยเป็นผู้คัดเลือกกล้องสำรวจและประมวลผลที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งในที่สุดก็ได้ติดต่อซื้อจากบริษัท เอส. ดี. เอ็ม. จำกัด ซึ่งนายรัฐพงษ์ พงศ์ปฏิเมธ เป็นผู้จัดการได้มาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลประกอบคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๒๘ ว่า จำเลยได้ตกลงซื้อกล้องสำรวจและประมวลผลจำนวน ๒ เครื่องพร้อมด้วยอุปกรณ์ในราคาเครื่องละประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นายพรชัยยืนยันว่าเป็นผู้ไปรับกล้องสำรวจและประมวลผลพร้อมอุปกรณ์ดังกล่าวที่บ้านจำเลย โดยจำเลยเป็นผู้มอบกล้องสำรวจและประมวลผลพร้อมอุปกรณ์ดังกล่าวด้วยตนเองและพูดคุยกับนายพรชัยว่าให้ทำงานให้เรียบร้อย ข้อเท็จจริงดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าจำเลยเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการให้เจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ดำเนินการออกโฉนดที่ดินดังกล่าวถ้าจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องก็ไม่มีเหตุผลใดที่ต้องจัดซื้อกล้องสำรวจและประมวลผลในราคารวมประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยเป็นผู้ตัดสินใจสั่งซื้อ นอกจากนี้นายสุรพงษ์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตามจำเลยยังได้ไปพบนายสมชัย แดงน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัดที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยนายสุรพงษ์ นำเอกสารเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไปให้นายสมชัยดูพร้อมกับบอกว่า จำเลยซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยฝากให้ช่วยดูแล ต่อมานายสมชัยถูกจำเลยเรียกไปพบและถูกต่อว่าเรื่องการออกโฉนดที่ดินล่าช้า และถูกย้ายไปอยู่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การว่าเป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่เป็นการถูกกลั่นแกล้งและลดชั้นตามที่เบิกความต่อศาลประกอบบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๕๘ ยังได้รับความจากคำให้การของนายพรชัยซึ่งให้การต่อคณะกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ยืนยันคำให้การซึ่งเคยได้ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษว่า สำหรับการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๕๒๘, ๑๕๐๒๔ และ ๑๕๕๖๕ เมื่อนำแผนที่ลงในระวางปรากฏว่าทับแนวเขตทะเลด้านทิศใต้ในระวางที่เป็นเส้นทึบ ได้เส้นทึบเขียนไว้ว่าเป็นที่ดินอ่อนชายทะเล นายพรชัยรายงานข้อเท็จจริงเสนอไปตามขั้นตอนและแจ้งให้นายกิติชัยกับนายสุทัศน์ว่า ไม่สามารถออกโฉนดที่ดินได้เต็มจำนวนเนื้อที่

ที่รังวัด ขอให้ตัดเส้นเขตทะเลออก นายกิติชัยไม่สามารถตัดสินใจได้ จึงให้นายพรชัยไปพบจำเลย ซึ่งจำเลยไม่ขัดข้องแต่อย่างใด และสั่งการให้นายกิติชัยและนายสุทัศน์ไปทำการรังวัดใหม่โดยตัดส่วนที่ทับเส้นเขตทะเลออก นายกิติชัยและนายสุทัศน์จึงนำหลักฐานที่ดินเดิมไปแบ่งแยก แล้วนำส่วนที่เหลือไปทำการรังวัดใหม่ซึ่งในการรังวัดที่ดินออกโฉนดที่ดินดังกล่าวนั้นตามระเบียบและกฎหมายจะต้องมีเจ้าของที่ดิน และเจ้าของที่ดินข้างเคียงระวางเขต ทั้งจะต้องมีเจ้าพนักงานปกครองตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ไประวางแนวเขตที่ดินที่เป็นที่สาธารณประโยชน์ นายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย ปลัดอำเภอบางบ่อในขณะนั้นให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๑๐๖ ว่า หลังจากที่ยานได้รับมอบหมายจากนายอำเภอบางบ่อให้ไประวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์แล้ว ประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือนช่วงรังวัดของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้นำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดินมาให้ยานลงลายมือชื่อ ยานตรวจดูเบื้องต้นแล้วเห็นว่าหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินดังกล่าวระบุว่าไม่มีถนนและคูคลองสาธารณะ และให้ยานรับรองว่าไม่เป็นที่สาธารณประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งยานอยู่ในพื้นที่มานานทราบว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ที่มีน้ำท่วมถึง บางแปลงมีคลองและถนนสาธารณะ ตลอดจนอาจจะมีการรุก้ำที่ดินสาธารณประโยชน์หรือที่ดินของผู้อื่นเนื่องจากการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินแปลงใหญ่ยานจึงทักท้วงด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่รังวัดที่เสนอเอกสารให้ยานลงชื่อรับรอง นอกจากนี้ยานได้ตรวจเอกสารที่เจ้าหน้าที่รังวัดนำมาให้ลงลายมือชื่อ ปรากฏว่าผู้เกี่ยวข้องได้ลงชื่อมาแล้วบางส่วน และเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ขีดเครื่องหมายด้วยดินสอให้ยานลงลายมือชื่อด้วย หลังจากยานทักท้วงได้ประมาณ ๑ สัปดาห์ นายสมพร อัสวเหม นื่องชายของจำเลยได้มาพบกับยานว่าให้ลงชื่อรับรอง โดยพบกับยาน ๔ ถึง ๕ ครั้ง และรับรองว่าหากมีอะไรเกิดขึ้น จำเลยซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะดูแลให้ และยานยังคงเห็นจำเลยไปพบกับนายจำเนียร ปานพุ่มชื่น ซึ่งเป็นนายอำเภอบางบ่อในขณะนั้นหลายครั้ง นายจำเนียรเคยบอกยานว่าช่วยอำนวยความสะดวกในการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินให้แก่กลุ่มนายวัฒนาด้วย ยานเห็นว่าขณะเกิดเหตุจำเลยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับตัวยานเองเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย ถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชากลัวว่าจะให้คุณให้โทษแก่การปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงได้ลงลายมือชื่อรับรองในเอกสารการขออนุญาตออกโฉนดที่ดินทุกแปลงดังกล่าวข้างต้นตามที่เจ้าหน้าที่รังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นำเอกสารมาให้ลงชื่อ ซึ่งการกระทำดังกล่าวของ

นายเกรียงศักดิ์ แม้ได้กระทำไปเพราะเกิดจากการเกรงกลัวอิทธิพลของจำเลย แต่ก็เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องด้วยระเบียบและกฎหมาย นายเกรียงศักดิ์ ยังได้ให้การไว้อีกด้วยว่าเคยออกตรวจราชการในท้องที่ตำบลคลองด่านระหว่างปี ๒๕๒๕ ถึง ๒๕๓๐ พบว่ามีคลองสาธารณะ เท่าที่จำได้คือคลองนางหงษ์ คลองตรง และคลองดอน เป็นต้น ซึ่งทำให้การดังกล่าวเป็นคำให้การที่เป็นผลร้ายต่อตัวพยานเองที่ยอมละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นคำให้การที่รับฟังได้ นายวงษ์ ชาญสมร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่านซึ่งถูกอ้างว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากนายอำเภอบางบ่อให้ออกไประวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์ในการขออนุญาตที่ดิน ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๑๑๐ ว่า พยานได้ร่วมลงชื่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องมีนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย และนายณรงค์ ยอดศิริจินดา ในใบรายการรังวัดที่ข้างรังวัดได้จัดทำขึ้นเกือบจะทั้งหมด เพราะมีนายสมบัติ เล่าประเสริฐ ซึ่งเป็นสารวัตรกำนันตำบลคลองด่านในขณะนั้นและเป็นคนของจำเลยมาขอร้องให้ลงชื่อหลายครั้งหลายหน โดยที่พยานไม่ได้เคยออกไปตรวจสอบระวางแนวเขตที่สาธารณประโยชน์หรือชี้แนวเขตที่ดินซึ่งมีการขออนุญาตที่ดินนั้นแต่อย่างใดที่พยานยอมลงชื่อไปนั้นเนื่องจากพยานมีความเกรงใจจำเลยเห็นว่ามิใช่เกรงกลัวนายเกรียงศักดิ์ปลัดอำเภอบางบ่อและนายณรงค์กำนันตำบลคลองด่านได้ลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวแล้ว พยานปากนี้ยังได้ให้การยืนยันว่า จำเลยได้เข้ามาซื้อที่ดินในหมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ โดยจำเลยดำเนินการติดต่อซื้อที่ดินด้วยตนเองในบางครั้ง แต่ทำสัญญาในนามบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด เป็นผู้ซื้อที่ดิน หากเจ้าของที่ดินรายใดไม่ยินยอมคนของจำเลยจะนำหลักไม้ไปปักให้รุกกล้าเข้าไปในที่ดินของผู้นั้นที่พยานทราบเพราะพยานได้รับการร้องเรียนจากรายถูกรเท่าที่จำได้มีนายสมพงษ์ เขยชม รวมอยู่ด้วย คำให้การของนายเกรียงศักดิ์ ตันตตะนัย และนายวงษ์ ชาญสมร ดังกล่าวส่อให้เห็นถึงการออกโฉนดที่ดินไม่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายสอดคล้องกับที่นายพรชัยได้ให้การว่า หลังจากได้รับกล้องสำรวจและประมวลผลประมาณ ๑ สัปดาห์ มีนายสุทัศน์ ไม่ทราบนามสกุล มีชื่อเล่นว่าขาวกับนายกิติชัยมาพบพยานที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี พร้อมนำแผนที่ดินร่างของบริเวณที่ขออนุญาตที่ดินเป็นแผนที่ขนาดกว้างยาวประมาณ ๑ เมตร ซึ่งแผนที่ดังกล่าวได้มีการรังวัดและคำนวณไว้แล้ว พยานทราบภายหลังว่าแผนที่ดังกล่าวนายสุทัศน์ได้รังวัดไว้ก่อนแล้ว โดยใช้กล้องและโซ่ลาก นายกิติชัยได้บอกให้พยานทำการรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยใช้แผนที่นายกิติชัยนำมาให้เป็นหลัก และบอกว่าได้ปักหลักเขตของกรมที่ดินไว้แล้ว หลังจากนั้นประมาณ ๒ หรือ ๓ วัน นายกิติชัยและนายสุทัศน์ได้นำ

พยานไปดูพื้นที่ที่จะทำการรังวัด ซึ่งตามระเบียบแล้วจะต้องตรวจจากเอกสารสิทธิเดิมที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ก่อน หากมีหลายสิบฉบับจะต้องมีพื้นที่เชื่อมโยงติดต่อกันแล้วให้เจ้าของที่ดินข้างเคียงนำชี้แนวเขตร่วมกับเจ้าของที่ดิน แต่การรังวัดขอออกโฉนดที่ดินรายบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด พยานไม่ได้ไปตรวจดูจากเอกสารสิทธิเดิมเพียงแต่รังวัดตามแผนที่ที่นายกิติชัย นำมามอบให้เท่านั้น และพยานได้ให้เหตุผลว่าที่ต้องทำตามเนื่องจากทราบว่า เป็นความประสงค์ของจำเลย และหลังจากที่พยานไปช่วยราชการอยู่ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้ประมาณ ๔ เดือน จำเลยได้ไปประชุมเจ้าหน้าที่ที่ดินเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินรายบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีผู้เข้าร่วมประชุมคือ นายไพศาล กาญจนประพันธ์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี นายสมชัย แดงน้อย หัวหน้าฝ่ายรังวัด นายอริยะ สุภวรรณรัตน์ ช่างรังวัด ๕ และมีเจ้าหน้าที่อื่นอีกหลายคนซึ่งพยานจำไม่ได้ว่าเป็นผู้ใดบ้าง โดยประชุมที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จำเลยได้พูดต่อนายสมชัย แดงน้อย ต่อหน้าที่ประชุมว่า ที่ดินของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีปัญหาอะไรจึงออกโฉนดที่ดินให้ไม่ได้ พร้อมกับเร่งรัดให้ทำการออกโฉนดที่ดินโดยเร็ว การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการบังคับหรือเป็นการจูงใจอยู่ในตัว โดยประสงค์ให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่จำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องโดยการถือหุ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อฟังข้อเท็จจริงได้ตามที่นายพรชัยได้มาเบิกความต่อศาล และยืนยันคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษและต่อคณะอนุกรรมการได้สวนป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ. ๑๐๑ ว่าพยานเป็นผู้รับกล้องสำรวจและประมวลผลที่นำไปใช้ในการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจากตัวจำเลยเอง และการออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๐๒๔, ๑๕๕๒๘ และ ๑๕๕๖๕ ผิดระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยมีที่ดินรुक้าเข้ามาไปทะเลประมาณ ๑๐ เส้น หรือประมาณ ๔๐๐ เมตร และได้ให้การว่า เมื่อปี ๒๕๓๔ จำเลยได้มาที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี พร้อมกับคนสนิทของจำเลย และเรียกเจ้าพนักงานที่ดินในขณะนั้น นายบุญเชิด คิดเห็น นายสมชัย และตัวพยานไปพบที่ห้องรับแขกของสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี จำเลยได้พูดต่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนว่า ที่ดินที่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินไว้ทำไมออกล่าช้า ขอให้ออกโฉนดที่ดินให้มันเนื้อที่เท่าตามหลักฐานแบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ที่มีอยู่แม้ที่ดินดังกล่าวจะลงไปอยู่ในทะเลก็ตาม ทั้งต่อมาจำเลยยังพูดกับนายสมชัยว่า ถึงไม่ได้เป็นรัฐมนตรีแล้วก็ยังมีเพื่อนเป็น

รัฐมนตรีอยู่มาก ให้เร่งรัดการออกโฉนดที่ดินด้วย เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ กรมที่ดิน ได้มีคำสั่งย้ายนายสมชัยไปรับราชการในตำแหน่งช่างรังวัด ๖ ที่กองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ ซึ่งนายสมชัยให้การว่าเป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครอยากอยู่เหมือนกับเป็นการลดชั้นและถูกกั้นแกล้ง นอกจากนั้น นายไพศาล กาญจนประพันธ์ เบิกความต่อศาลปกครองบันทึกคำให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๖ ว่า จำเลย เคยเรียกพยานขณะดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ไปพบที่บ้าน จำเลย พยานกับภริยาไปที่บ้านจำเลย จำเลยได้บอกกับพยานว่าขอให้รีบออกโฉนดที่ดินให้เพราะ ต้องการจะใช้โฉนดที่ดิน ต่อมาเมื่อจำเลยไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้ผลักประตูห้องทำงานของพยานเข้าไปพร้อมกับพูดว่า “คุณไพศาลคุณพุดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ผมเป็น รัฐมนตรี จะให้คุณดั่งก็ได้ ให้คุณดั่งก็ได้” และจำเลยเคยเดินทางไปที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ได้เรียกพยาน นายสมชัย และนายพรชัยไปเพื่อเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินให้และออก ตามจำนวนเนื้อที่ตามหลักฐานที่ยื่นขอออกโฉนดที่ดิน แม้สภาพความเป็นจริงจะเป็นทะเลก็ตาม ภายหลังจากที่พยานได้ลงนามออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๓๑๕๐ และโฉนดเลขที่ ๑๓๗๑๗ ไปแล้ว พยานไม่กล้าที่จะลงนามออกโฉนดที่ดินที่เหลืออีก ๓ แปลง เพราะเคยไปตรวจสอบพื้นที่จริงด้วยตัวเอง ปรากฏว่าเมื่อน้ำทะเลขึ้นได้ท่วมเลยหลักเขตเข้ามาในที่ดินขอออกโฉนดที่ดินประมาณ ๑๐ เส้น หรือ ประมาณ ๔๐๐ เมตร พยานได้ขอให้นายกิติชัยกันที่ดินดังกล่าวออก แต่นายกิติชัยไม่ยอม อ้างว่า กรมเจ้าท่าได้รับรองแนวเขตทะเลแล้ว ต่อมาพยานได้ไปพบนางเซอร์รี่ สือสิน ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน ในขณะนั้นและเล่าเรื่องให้ฟัง นางเซอร์รี่ได้เดินทางไปตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และได้บันทึกตรวจตั้งงานในสมุดตรวจราชการโดยให้ส่งเรื่องการขอออกโฉนดที่ดิน ทั้ง ๓ แปลงดังกล่าวให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน พยานได้ทำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวรายงานกรมที่ดิน และได้ส่งเรื่องราวการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลง ดังกล่าวให้กรมที่ดินตามที่นางเซอร์รี่ผู้ตรวจราชการ กรมที่ดินสั่งการ ซึ่งต่อมาปรากฏว่าสมุดตรวจราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และทำเนาสมุดตรวจราชการดังกล่าวที่รายงานไปยังกรมที่ดินสูญหายไป และต่อมาพยานก็ถูกย้ายไป เป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นเหตุให้ครอบครัวต้องเดือดร้อนเพราะพยานมีภูมิลำเนาอยู่ กรุงเทพมหานคร เมื่อพยานไปพบกับนายผัน จันทรปาน อธิบดีกรมที่ดิน ในขณะนั้นเพื่อชี้แจงเหตุ ที่ไม่ยอมลงนามในโฉนดที่ดิน ๓ แปลงดังกล่าว นายผันบอกกับพยานว่าไม่ต้องชี้แจงเพราะทราบสาเหตุ

และเข้าใจเรื่องนี้ดีแล้ว พยานได้ถามนายผันถึงสาเหตุที่ถูกย้ายไปจังหวัดปัตตานี นายผันตอบว่า พยานย้ายไปที่ดีแล้ว หากยังอยู่ที่เดิม เกรงว่าจะได้รับอันตราย แม้นายไพศาลจะเบิกความต่อศาลว่า หมายถึงอันตรายเกิดจากการเดินทางไปทำงานที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี เพราะรถติดมาก ก็เป็นคำเบิกความที่ไม่สมเหตุผล เพราะกรณีรถติดมากเป็นเรื่องปกติของเมืองใหญ่ ซึ่งไม่น่ารุนแรงเป็นอันตรายต่อชีวิตถึงกับต้องย้ายไปจังหวัดปัตตานี เชื่อว่าเป็นการเบิกความป้ายเปียง เพื่อช่วยเหลือจำเลย เมื่อนายสมมาตร คลมินทร์ ได้ย้ายไปรับราชการเป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ต่อจากนายไพศาลจำเลยได้ทวงกล้อ่งสำรวจและประมวลผลคืนจากสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี โดยจำเลยไม่พอใจที่ไม่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลง ให้แก่บริษัท ปาล์มมิช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด นายสมมาตรได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้แก่นายเสนาะ เทียนทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้นซึ่งกำกับดูแลกรมที่ดิน ต่อมานายเสนาะ ได้บอกนายสมมาตรว่าได้ฝากฝังนายสมมาตรกับจำเลยแล้ว ให้จำเลยช่วยดูแลเพราะนายสมมาตรเป็นน้อง และในช่วงกลางปี ๒๕๓๖ ขณะนั้นจำเลยพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว จำเลยเป็นประธานคณะกรรมการงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร จำเลยได้เรียกนายอนันต์ อนันตกุล ปลัดกระทรวงมหาดไทย และนายผันไปพบที่โรงแรมปรี๊นเซส แขวงหลานหลวง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย นายอนันต์ได้เรียกนายสมมาตรไปพบและได้สอบถามสาเหตุที่ยังไม่ออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลง นายสมมาตรก็ได้ชี้แจงให้จำเลยเข้าใจต่อหน้านายอนันต์และนายผันว่า ที่ดินที่ยื่นขอออกโฉนดที่ดินนั้นมีบางส่วน น้ำทะเลท่วมถึง จึงไม่สามารถออกโฉนดที่ดินล้ำเข้าไปในทะเลได้ ซึ่งในครั้งนั้นจำเลยก็เข้าใจยอมให้ตัดส่วนที่รุกล้ำเข้าไปในทะเลออกได้ พุทธิการณ์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าแม้จำเลยพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยไปแล้วก็ตาม จำเลยก็ยังคงติดตามเรื่องการออกโฉนดที่ดินนี้อยู่อย่างไม่ลดละหลังจากที่นายสมมาตรได้ลงนามออกโฉนดที่ดินทั้ง ๓ แปลงดังกล่าว นายสมมาตร นายคมชิตและนายพรชัยได้รับการประสานจากนายกิติชัยให้นำโฉนดที่ดินทั้ง ๓ ฉบับ ไปมอบให้แก่จำเลยที่บ้าน โดยได้พบกับจำเลย จำเลยได้มอบพระเครื่องผงสุพรรณเฉลิมทองคำให้แก่บุคคลดังกล่าวคนละ ๑ องค์ ซึ่งในระหว่างสอบสวนนายพรชัยได้นำพระเครื่องดังกล่าวมอบให้แก่พนักงานสอบสวนส่งมอบให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นของกลางตามวัตถุประสงค์พยานหมาย ว.จ. ๒ และยังปรากฏตามคำเบิกความและคำให้การของนายสมมาตรที่ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนกองปราบปรามและคณะกรรมการได้สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๕๗) แม้ต่อมานายสมมาตร

จะอ้างว่าไม่ได้นำโฉนดที่ดินไปมอบให้จำเลยที่บ้าน และไม่ยอมรับพระเครื่องจากจำเลยก็ตาม ก็เป็นคำให้การเมื่อนายสมมาตรถูกแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว น่าเชื่อว่าเป็นคำให้การเพื่อให้ตนพ้นข้อกล่าวหา ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การเดิมซึ่งได้ให้การฐานะเป็นพยาน จึงมีน้ำหนักน้อยเชื่อว่าที่พยานให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ในฐานะพยานซึ่งเป็นการให้การก่อนหน้านั้นเป็นคำให้การที่ตรงต่อความเป็นจริงและตรงกับคำเบิกความของนายพรชัย ดิสกุล ซึ่งต่อมาภายหลังได้นำวัตถุพยานพระเครื่องไปมอบให้แก่พนักงานสอบสวนเป็นของกลาง ประกอบกับจำเลยนำสืบโดยเบิกความต่อศาลว่า จำเลยมอบพระเครื่องแก่ข้าราชการที่ไปพบในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ เป็นพระเครื่องที่มีราคาไม่มาก เจือสมกับพยานหลักฐานที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นด้วย นอกจากนี้ยังมี พันเอก ชินรัชต์ รัตนจิตเกษม ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมที่ดิน ของวุฒิสภาในโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และต่อมาพันเอก ชินรัชต์ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวให้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ กรรมการเพื่อรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษจังหวัดสมุทรปราการ เป็นพยานเบิกความต่อศาลให้การไว้ต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๕๑ พร้อมกับส่งรายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดิน ของวุฒิสภาประกอบคำเบิกความ โดยพยานปากนี้ได้ยืนยันว่าการออกโฉนดที่ดินทั้ง ๕ แปลงเป็นการออกโฉนดที่ดินที่ไม่ชอบ รายละเอียดปรากฏอยู่ในหน้า ๓๑ ถึง ๓๘ ของรายงานดังกล่าว และตามเอกสารหมายเลข พ. ๑ ซึ่งพันเอก ชินรัชต์ได้ส่งประกอบคำเบิกความนั้นแสดงให้เห็นว่า กลุ่มจัดหาที่ดินประกอบด้วยบริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด บริษัท ปาล์มบีช กอล์ฟ จำกัด บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท นอร์ทเทอร์น รีซอส จำกัด บริษัท คลองด่าน มารีน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด และบริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ จำกัด บริษัทเหล่านี้มีความสัมพันธ์โยงใยกับกลุ่มกิจการร่วมค้า เอ็นวี พี เอส เค จี ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียอันได้แก่ บริษัท นอร์ทเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด บริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด บริษัท ประยูรวิศว์การช่าง จำกัด บริษัท สี่แสงการโยธา จำกัด บริษัท กรุงธนเอ็นจิเนียริง จำกัด และบริษัท เกตเวย์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด การดำเนินการร่วมกันของบริษัทกลุ่มดำเนินการก่อสร้างโดยร่วมกันถือหุ้นบริษัท โอ พี ซี โอ

จำกัด กลุ่มบริษัทจัดหาที่ดินกับกลุ่มบริษัทดำเนินการก่อสร้างเชื่อมโยงกัน โดยกลุ่มของนายรอยอิศราพร ถือหุ่นทั้งสองกลุ่มและเป็นกรรมการบริหารกลุ่มบริษัทจัดหาที่ดินหลายบริษัท ทั้งผู้ถือหุ้นกลุ่มบริษัท ดำเนินการก่อสร้างถือนหุ้นบริษัทจัดหาที่ดินด้วย การถือนหุ้นไขว้กันของบุคคลและบริษัทสองกลุ่มดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กลุ่มบริษัทดำเนินการจัดหาที่ดินกับกลุ่มบริษัทดำเนินการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสีย ดำเนินการเป็นการหาทำไร่วางกันโดยบุคคลและบริษัทผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งในเรื่องนี้ นางสาวทวิวัฒนา มณีโชติ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๖ ว. กรมสรรพากร ผู้ตรวจสอบภาษีของ บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เปิดความยืนยันทำนองเดียวกับนายสมชาย ศุรุจิตโกศล ผู้สอบบัญชี รับอนุญาตของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ปรากฏตามเอกสารประกอบคำเบิกความ จ. ๑๓๘ รวม ๖๔ แผ่น และเอกสารประกอบคำเบิกความที่เคยให้การต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปราม และคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๔๘ และจ. ๕๑ ตามลำดับ โดยมีเอกสาร ประกอบการตรวจบัญชีงบการเงินและงบดุล ตลอดจนรายงานการสอบบัญชีเอกสารหมายเลข จ. ๑๒๕ ถึง จ. ๑๓๖ ประมาณ ๔๐๐ แผ่น ประกอบคำเบิกความยืนยันว่า บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท เหมือนแร่ลานทอง จำกัด และบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด ไม่ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่บริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ด้วย นอกจากนั้น พันเอก ชินรัชต์ได้เบิกความประกอบเอกสารหมายเลข พ. ๑ เข้าใจได้ว่า บริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นเพียงตัวแทนที่ถูกบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เชิดให้เข้าทำสัญญา ขายที่ดินทั้ง ๕ โฉนดดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมมลพิษ โดยต่อมาบริษัท คลองด่านมาริน แอนด์ ฟิชเชอร์รี่ จำกัด เป็นคู่สัญญากับกิจการร่วมค้า เอ็น วี พี เอส เค จี ขายที่ดินให้กรมควบคุมมลพิษตามสัญญา จ้างเหมาเบ็ดเสร็จ (Turnkey) นอกจากนั้นยังได้ความจากคำเบิกความของนายณรงค์ กลมกล่อม ประกอบกับที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวน กองปราบปรามและคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๓๒ ว่าในช่วงเวลาที่มีการขออนุญาตใช้พื้นที่ก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ขณะนั้นพยานดำรงตำแหน่งประธานสภาภิบาลตำบลคลองด่าน ซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่ชั้นสามภายในที่ว่าการอำเภอบางบ่อ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่านก็มี ที่ทำการอยู่ชั้นสองในอาคารเดียวกัน โดยที่โครงการดังกล่าวไม่อยู่ในเขตของสภาภิบาลที่พยาน รับผิดชอบ แต่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน ซึ่งมีนายณรงค์ ยอดศิริจินดา เป็นประธานองค์การบริหารส่วนตำบล ขณะนั้นเวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา พยานเดินผ่านหน้าห้อง

นายณรงค์ ยอดศิริจินดา นายณรงค์ ยอดศิริจินดา ได้เรียกพยานเข้าไปคุยในห้องทำงาน ขณะที่คุยอยู่นั้น ก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น นายณรงค์ ยอดศิริจินดา รับโทรศัพท์ พยานได้ยินเป็นการพูดโต้ตอบ โดยนายณรงค์พูดว่า “ครับ ๆ เดี่ยวจะดำเนินการให้” นายณรงค์พูดคุยอยู่ประมาณ ๕ นาที หลังจากนั้น ก็วางหูโทรศัพท์และได้มาพูดคุยกับพยานว่า จำเลยโทรศัพท์มาเร่งรัดให้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการอนุญาต ให้ใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งนายณรงค์ ได้พูดต่อไปว่า “ปวดหัวในเรื่องนี้อะไร ๆ ภูเก็ตไม่ได้” พยานถามนายณรงค์ว่าจะทำอะไร ซึ่งหมายถึง นายณรงค์จะทำอะไรในเรื่องที่จำเลยตั้งการมานั้น นายณรงค์บอกว่า “ถูกต้องทำให้เขาอยู่แล้ว” โดยไม่บอกรายละเอียดให้ทราบว่าจะทำอะไรพฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าจำเลยยังคงติดตาม และเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่การรวบรวมชื่อที่ดินจากรายการจนกระทั่งมีการก่อสร้างโครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ และเมื่อพิจารณาจาก คำให้การของนายประทีป กิรติเรชา ซึ่งในขณะที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ในระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยให้กำกับดูแลกรมที่ดิน ซึ่งน่าจะเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่จำเลยได้โทรศัพท์พูดคุย กับนายณรงค์ ยอดศิริจินดา เพื่อขออนุมัติใช้ที่ดินก่อสร้างอาคารโครงการจัดการน้ำเสียดังกล่าวข้างต้น ซึ่งแม้โจทก์จะไม่ได้ฟ้องให้จำเลยรับผิดชอบในการกระทำระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๔ ก็ตาม แต่พฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำมาพิจารณาประกอบกับการกระทำของจำเลยในส่วนอื่น ๆ ที่ได้กระทำ ก่อนหน้านั้นได้ พฤติกรรมทั้งหมดคงค้ำคะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า จำเลยได้ใช้อำนาจข่มขืนใจหรือจูงใจเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและเจ้าพนักงานสำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี ออกโฉนดที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยในนามของบริษัท ปาล์มบีช ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด โดยมีชอบ

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การที่จำเลยใช้อำนาจข่มขืนใจหรือจูงใจเพื่อให้เจ้าพนักงานของ สำนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ สาขาบางพลี และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองออกโฉนดที่ดินพิพาท ให้โดยมิชอบนั้น เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งอันจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๘ หรือไม่ โดยจำเลย ต่อสู้ว่าระหว่างปี ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๔ จำเลยมิได้รับมอบหมายให้มีอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับกรมที่ดินนั้น เห็นว่า แม้ขณะเกิดเหตุจำเลยจะไม่ได้รับ

มอบหมายให้ดูแลกรมที่ดินก็ตาม แต่อำนาจของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย มิได้จำกัดแต่เฉพาะงานที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น จำเลยยังมีอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งใช้บังคับขณะนั้น และมีอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ รวมถึงจำเลยมีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อมีข้อเสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการงานของกรมหรือกระทรวงอื่นใด ทั้งที่อยู่ในและนอกการกำกับดูแลของจำเลยได้ สอดคล้องคำเบิกความของนายบรรหาร ศิลปอาชา อดีตนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายวิษณุ เครืองาม ซึ่งนอกจากจะเคยดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี แล้วยังเคยเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ถึง ๒๕๔๕ ว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการมีอำนาจแสดงความคิดเห็นและลงมติในการแต่งตั้งปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๑๑ และอธิบดีกรมซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๑๐ ในของทุกกระทรวง ทบวง กรม และมีอำนาจที่จะแสดงความคิดเห็นต่อการแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าว มิใช่เฉพาะกระทรวง ทบวง กรม ที่รัฐมนตรีช่วยว่าการสังกัดอยู่เท่านั้น ทั้งนายบัญญัติ จันทน์เสนะ นอกจากเคยดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีแล้ว ยังเคยเป็นอธิบดีกรมที่ดินก็ได้เบิกความทำนองเดียวกัน และยังเห็นว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการที่อยู่ในกระทรวง ทบวง กรม ของตน นอกจากนี้ นายศิริ เลิศธรรมเทวี ผู้อำนวยการสำนักนิติกรรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๒ และเบิกความต่อศาลว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการมีอำนาจหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรี สามารถให้คำปรึกษา เสนอแนะ ให้ความเห็น ตลอดจนมีมติในกิจการของกรมหรือกระทรวงอื่นที่ตนไม่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแล ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ นายธีรศักดิ์ ลิ้มประสิทธิ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดิน ได้เบิกความต่อศาลและให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๓ ว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ไม่ว่าจะเป็นผู้กำกับดูแลกรมที่ดินหรือไม่ก็ตาม สามารถมีบทบาทในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการกรมที่ดิน รวมถึงมีส่วนให้คุณให้โทษข้าราชการในกระทรวงนั้น หรือต่างกรมต่างกระทรวง เพราะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการระดับ ๑๐ ขึ้นไป จากคำเบิกความและคำให้การของพยานต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นจึงเห็นได้ว่าจำเลยมีอำนาจบังคับบัญชาให้คุณให้โทษแก่ข้าราชการกรมที่ดินและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งมีหน้าที่ระวังแนวเขตที่สาธารณะในการออกโฉนดที่ดินตามฟ้อง ดังนั้น

องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียง ๘ ต่อ ๑ ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ที่จำเลยต่อสู้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้รับมอบหมายให้ดูแลกรมที่ดิน การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดตามมาตรา ๑๔๘ นั้นฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยให้การและพยายามเบิกความให้ศาลเห็นว่า การที่จำเลยถูกดำเนินคดีมีสาเหตุมาจากการเมือง โดยถูกพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นหัวหน้าพรรคไทยรักไทย กลั่นแกล้งทางการเมือง เพราะพรรคการเมืองของจำเลยไม่ยอมเข้าร่วมเป็นพรรคเดียวกันกับพรรคไทยรักไทย แม้อาจจะมูลความจริงอยู่บ้างก็ตาม แต่เหตุดังกล่าวเกิดจากการที่จำเลยมีจุดอ่อนให้การเมืองเข้ามาสอดแทรกได้ ที่จำเลยต่อสู้อีกประการหนึ่งว่า พนักงานสอบสวนหรือคณะอนุกรรมการไต่สวน ป.ป.ช. ได้สอบสวนพยานต่าง ๆ ก่อนมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่าการรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าพนักงานไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าต้องกระทำภายหลังจากได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยแล้ว ทั้งเมื่อมีการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยก็ได้เปิดโอกาสให้จำเลยแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ปรากฏตามคำให้การของจำเลยเอกสารหมาย จ. ๕๕ รวม ๘๘๗ แผ่น ข้อต่อสู้ของจำเลยจึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว องค์คณะผู้พิพากษามีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔ ว่า ไม่ปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก ดังนั้น ที่จำเลยขอให้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายว่าฟ้องของโจทก์ขาดอายุความในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๔ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ส่วนพระเครื่องผงสุพรรณเหลี่ยมทองคำ ๑ องค์ของกลาง องค์คณะผู้พิพากษามีมติด้วยเสียง ๕ ต่อ ๔ ว่าเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิด

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ให้ลงโทษจำคุกจำเลย ๑๐ ปี ริบพระเครื่องผงสุพรรณเหลี่ยมทองคำจำนวน ๑ องค์ ของกลาง ส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อกับโทษของจำเลยที่ ๑๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๔๕๐๒/๒๕๔๕ ของศาลอาญานั้น เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่าศาลได้มีคำพิพากษาคดีดังกล่าว คำขอส่วนนี้จึงให้ยกเสีย

หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์

นายทองหล่อ โฉมงาม

นายสุวัฒน์ วรรณะหทัย

นายสมศักดิ์ เนตรมัย

นายมงคล ทับเที่ยง

นายประพันธ์ ทรัพย์แสง

นายพิชิต คำแฝง

นายธีระวัฒน์ ภัทรานวัช

นายจรัส พวงมณี